

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2015/1877**ze dne 20. dubna 2015****o sazbách placených rumunskou společností S.C. Hidroelectrica S.A. společně s S.C. Termoelectrica S.A a S.C. Electrocentrale Deva S.A. – SA.33475 (12/C)***(oznámeno pod číslem dokumentu C(2015) 2648)***(pouze anglické znění je závazné)****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

s ohledem na rozhodnutí Komise o zahájení řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy ve věci podpory SA.33475 (12/C, ex 12/NN) ⁽¹⁾,

poté, co vyzvala třetí strany k podání připomínek v souladu s uvedenými ustanoveními a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. ŘÍZENÍ

- (1) Dne 2. srpna 2011 obdržela Komise stížnost investičního fondu S.C. Fondul Proprietatea S.A. (dále jen „stěžovatel“) týkající se cen, za které společnost S.C. Hidroelectrica S.A. (dále jen „Hidroelectrica“) nakoupila od dodavatelů elektřinu a které byly údajně stanoveny nad tržní úroveň.
- (2) Dne 25. dubna 2012 informovala Komise Rumunsko, že se ve věci smluv, na jejichž základě společnosti Termoelectrica S.A. (dále jen „Termoelectrica“) a S.C. Electrocentrale Deva S.A. (dále jen „Electrocentrale Deva“) poskytovaly společnosti Hidroelectrica velkoobchodní dodávky elektřiny, rozhodla zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“).
- (3) Rozhodnutí o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾. Komise vyzvala rumunské orgány a zúčastněné strany, aby předložily připomínky.
- (4) Dne 23. července 2012 rumunské orgány předložily Komisi své předběžné připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení.
- (5) Od společnosti Termoelectrica i od společnosti Electrocentrale Deva obdržela Komise pouze předběžné připomínky (ze dne 11. června 2012 respektive ze dne 12. června 2012), které jí rumunské orgány předaly dne 26. července 2012. Tytéž předběžné připomínky předložily rumunské orgány Komisi znovu dne 2. srpna 2012.
- (6) Dne 12. února 2013 informovala Komise rumunské orgány, že od zúčastněných stran neobdržela žádné připomínky.
- (7) Dne 24. března 2013 rumunské orgány zopakovaly svůj předběžný postoj v této věci.
- (8) Dopisy ze dne 29. července a 11. září 2013, 3. března, 6. srpna a 25. září 2014 a 19. ledna 2015 si Komise od rumunských orgánů vyžádala další informace. Dne 11. září 2013, 24. března, 14. května, 3. září, 22. září, 10. října a 21. října 2014 a 20. února 2015 poskytl rumunské orgány další informace.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise C(2012) 2552 v konečném znění ze dne 25. dubna 2012 ve věci SA. 33475, s. 46.

⁽²⁾ Úř. věst. C 395, 20.12.2012, s. 46.

- (9) Dne 16. dubna 2015 se Rumunsko vzdalo svého práva podle článku 342 Smlouvy ve spojení s článkem 3 nařízení č. 1 ⁽³⁾, aby rozhodnutí bylo přijato v rumunštině a souhlasilo s tím, že bude přijato v angličtině.

2. POPIS OPATŘENÍ PODPORY

- (10) V tomto oddíle se uvádí popis smluvních stran (tj.: Hidroelectrica, Termoelectrica a Electrocentrale Deva), ostatních výrobců elektřiny, smluv o nákupu elektřiny v souvislosti s rumunským trhem s elektřinou a různých událostí a vzájemných vazeb mezi údajnými příjemci.

2.1. Smluvní strany

2.1.1. Hidroelectrica

- (11) Společnost Hidroelectrica byla založena v roce 2000. Její činnost se řídí běžným právem obchodních společností. Její základní kapitál vlastní rumunský stát prostřednictvím ministerstva hospodářství a obchodu (80,06 %) a stěžovatel (19,94 %). Rumunský stát má zastoupení ve valné hromadě akcionářů společnosti Hidroelectrica. Podle stanov společnosti Hidroelectrica běžnou činnost společnosti řídí generální ředitel, který společnost v souvislosti s touto činností zastupuje a rovněž nezávisle rozhoduje ve všech záležitostech, jež nejsou vyhrazeny valné hromadě akcionářů a představenstvu. Členové představenstva společnosti Hidroelectrica v praxi zastávali funkce v této společnosti společně s posty ve státních orgánech ⁽⁴⁾.
- (12) Společnost Hidroelectrica je hlavním výrobcem elektřiny v Rumunsku, přičemž jeho roční výrobní kapacita v běžném hydrologickém roce činí přibližně 17,5 TWh. Společnost Hidroelectrica vyrábí elektřinu pomocí přehrad a vodních průtočných elektráren. Výrobní kapacita se ale výrazně mění podle hydrologických podmínek: v roce 2009 činil výkon elektráren společnosti Hidroelectrica 16,4 TWh, v roce 2010 21,3 TWh a v roce 2011 14,7 TWh. V roce 2013 činil podíl společnosti Hidroelectrica na trhu 28,24 %, po ní z hlediska tohoto ukazatele následovaly společnost Complexul Energetic Oltenia, která elektřinu vyrábí v tepelných elektrárnách z uhlí a jejíž podíl na trhu činí 20,83 %, a společnost Nuclearelectrica s podílem na trhu ve výši 20,65 %, přičemž v obou případech se jedná o státní podniky.
- (13) Se společností Hidroelectrica bylo dne 26. června 2012 zahájeno insolvenční řízení ⁽⁵⁾, které bylo dne 26. června 2013 zastaveno ⁽⁶⁾. Dne 25. února 2014 bylo se společností Hidroelectrica opět zahájeno insolvenční řízení.

2.1.2. Příjemci

- (14) Dodavateli, s nimiž společnost Hidroelectrica uzavřela smlouvy, jež jsou předmětem šetření, jsou společnosti Termoelectrica a Electrocentrale Deva, dva výrobci elektřiny z uhlí, které přímo či nepřímo plně vlastní stát, jejichž roční výrobní kapacita k datu podpisu smluv činila 1,7 TW respektive 1,3 TW a jejichž podíl na trhu v roce 2009 dosahoval 3 % respektive 5 % ⁽⁷⁾ a v roce 2011 1,9 % respektive 4,1 % ⁽⁸⁾. Společnosti Termoelectrica a Electrocentrale Deva prodávaly elektřinu vyráběnou z drahého a nekonkurenceschopného domácího uhlí ⁽⁹⁾.

⁽³⁾ Nařízení č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385/58)

⁽⁴⁾ Všichni členové představenstva společnosti Hidroelectrica kromě generálního ředitele společnosti Hidroelectrica a zástupce fondu Fondul Proprietatea (v roce 2010) zastávali jiné funkce na různých ministerstvech, přičemž k jejich jmenování došlo prostřednictvím nařízení vydaných ministerstvem hospodářství a obchodu takto: i) v období 2005–2006 byli členy představenstva společnosti Hidroelectrica osobní poradce v kabinetu ministra hospodářství a obchodu, ředitel kabinetu ministra pro malé a střední podniky, osobní poradce v kabinetu ministra na ministerstvu veřejných financí a osobní poradce na generálním sekretariátu vlády; ii) situace v letech 2007–2008 není známa; iii) v roce 2009 byl státní tajemník na ministerstvu hospodářství a obchodu zároveň předsedou představenstva společnosti Hidroelectrica a členy představenstva společnosti Hidroelectrica byli rovněž jiný státní tajemník na ministerstvu veřejných financí a dva generální ředitelé na ministerstvu hospodářství a obchodu; iv) v roce 2010 byli členy představenstva společnosti Hidroelectrica tři osobní poradci ministerstva hospodářství a obchodu, státní tajemník na ministerstvu financí a generální ředitel na ministerstvu hospodářství a obchodu.

⁽⁵⁾ Rozhodnutí bukureštského soudu č. 22456/3/2012 ze dne 26. června 2012.

⁽⁶⁾ Rozhodnutí bukureštského soudu č. 6482 ze dne 26. června 2013.

⁽⁷⁾ Výroční zpráva rumunského energetického regulačního orgánu za rok 2009, s. 15.

⁽⁸⁾ Výroční zpráva rumunského energetického regulačního orgánu za rok 2011, s. 15.

⁽⁹⁾ Například uhelné doly zajišťující dodávky společnosti Termoelectrica, jako třeba důl Paroșeni, byly zahrnuty do plánu podpory definitivního uzavření nekonkurenceschopných uhelných dolů v Rumunsku, jež Komise schválila rozhodnutím ze dne 22. února 2012 ve věci SA.33033 – „Compania Națională a Huilei Petroșani“.

- (15) Electrocentrale Deva byla až do konce prosince 2001, kdy byla spolu s jinými divizemi (CE Craiova, Electrocentrale București, CE Rovinari atd.) ve vlastnictví státu zapsána do obchodního rejstříku jako samostatná společnost, divizí společnosti Termoelectrica. Jediným akcionářem společnosti Electrocentrale Deva byla do 27. března 2012 společnost Termoelectrica.

2.2. Další informace o dotčeném trhu

- (16) Výrobě elektřiny v Rumunsku dominují státem ovládané společnosti, jejichž společný podíl na trhu se pohybuje okolo 90 %⁽¹⁰⁾. Celkové čisté množství elektřiny vyrobené v Rumunsku v roce 2011 dosáhlo 60,38 TWh. Z hlediska skladby zdrojů se elektřina vyrábí především ve vodních elektrárnách (přibližně 28 % celkového objemu výroby), jaderných elektrárnách (přibližně 18 %) a elektrárnách na fosilní paliva (přibližně 51 %) ⁽¹¹⁾.
- (17) Rumunský trh je propojený zejména s Bulharskem, v jehož případě čistá přenosová kapacita v letech 2009–2010 činila 400 MW, a s Maďarskem, v jehož případě čistá přenosová kapacita v letech 2009–2010 činila 500–800 MW. Čistá kapacita propojení s těmito členskými státy nebyla v tomto období v důsledku přetížení plně využita. V letech 2009–2011 měl tok dovozu do Rumunska a vývozu z něj tuto strukturu: i) v roce 2009 činil dovoz elektřiny 676 GWh, zatímco vývoz 3 154 GWh (tedy přibližně 4,8 % veškeré elektřiny vyrobené v Rumunsku); ii) v roce 2010 dosáhl dovoz elektřiny 943 GWh, zatímco vývoz 3 854 GWh (tedy přibližně 3,4 % veškeré elektřiny vyrobené v Rumunsku); iii) v roce 2011 činil dovoz elektřiny 1 036 GWh, zatímco vývoz 2 942 GWh (tedy přibližně 2,8 % veškeré elektřiny vyrobené v Rumunsku).

2.3. Dotčené smlouvy

- (18) Smlouva se společností Termoelectrica byla uzavřena dne 30. července 2008 ⁽¹²⁾, zatímco smlouva se společností Electrocentrale Deva byla uzavřena dne 9. června 2009 (společně se v tomto rozhodnutí na obě smlouvy dále odkazuje jako na „dotčené smlouvy“), a to na dobu deseti let. Během insolvenčního řízení zahájeného se společností Hidroelectrica dotčené smlouvy soudem stanovený správce společnosti Hidroelectrica, společnost Euro-Insol, na konci srpna 2012 vypověděl ⁽¹³⁾.
- (19) Prostřednictvím sdělení rumunskému ministerstvu hospodářství a obchodu si, jak je uvedeno ve 20. až 22. bodu odůvodnění, společnosti Termoelectrica a Electrocentrale Deva vyžádaly od tohoto ministerstva souhlas s podpisem dotčených smluv.
- (20) Dne 15. července 2008 společnost Termoelectrica ve sdělení číslo 7323 uvedla toto: „[...] Termoelectrica SA analyzovala několik metod, jak tento naléhavý problém řešit, a jedinou variantou s vyhlídkou na dosažení rychlého úspěchu, která nevyžaduje souhlas EU, je tento postup: uzavření dlouhodobé (desetileté) smlouvy mezi společnostmi Termoelectrica SA a Hidroelectrica SA o nákupu elektřiny vyrobené blokem č. 4 elektrárny s KVET Paroșeni. Smluvní cenu bude představovat cena elektrárny s KVET Paroșeni, již stanoví rumunský energetický regulační orgán (ANRE) na regulovaném trhu na základě opodstatněných nákladů společnosti Termoelectrica SA; nadto bude podepsána dlouhodobá (přibližně desetiletá) smlouva o nákupu uhlí se společností Compania Națională a Huilei Petroșani. Pokud jde o společnost Termoelectrica SA (SE Paroșeni) i společnost Compania Națională a Huilei ⁽¹⁴⁾, zajistila by se takto [...] dlouhodobě budoucnost obou těchto společností se sídlem v údolí Valea Jiului.“
- (21) Dne 27. května 2009 požádala společnost Electrocentrale Deva prostřednictvím sdělení číslo 10855 o toto: „[...] S cílem zabránit úpadku společnosti a vytvořit podmínky nezbytné k financování a realizaci investic potřebných k zachování činnosti společnosti Vás žádáme o souhlas se sjednáním a uzavřením desetileté smlouvy mezi společnostmi Electrocentrale Deva a Hidroelectrica București, jejímž předmětem bude prodej elektřiny společnosti Hidroelectrica, a to v objemu odpovídajícím průměrnému výkonu 150 MW nad rámec objemu dodávaného na regulovaném trhu a za cenu schválenou rumunským energetickým regulačním orgánem (ANRE), která pokryje opodstatněné výrobní náklady.“
- (22) Tato dvě sdělení schválili zástupci rumunského ministerstva hospodářství a obchodu na úrovni ministra a/nebo státního tajemníka. V dotčených smlouvách se uvádí, že byly uzavřeny na základě těchto sdělení.

⁽¹⁰⁾ Výroční zpráva rumunského energetického regulačního orgánu za rok 2011, s. 12.

⁽¹¹⁾ Výroční zpráva rumunského energetického regulačního orgánu za rok 2011, s. 22.

⁽¹²⁾ Dodávky byly zahájeny v roce 2009.

⁽¹³⁾ Smlouva se společností Termoelectrica byla vypovězena dne 29. srpna 2012 a smlouva se společností Electrocentrale Deva dne 30. srpna 2012.

⁽¹⁴⁾ Dne 1. srpna 2013 byla společnost Societatea Națională a Huilei, která vznikla odstěpením údajně konkurenceschopných dolů od společnosti Societatea Națională a Huilei, rovněž začleněna do společnosti Complexul Energetic Hunedoara.

- (23) Podle ustanovení smlouvy se společností Termoelectrica neměly ani společnost Hidroelectrica ani společnost Termoelectrica možnost ji vypovědět. Podle ustanovení smlouvy se společností Electrocentrale Deva měly jak společnost Hidroelectrica, tak společnost Electrocentrale Deva možnost smlouvu vypovědět, a to v těchto případech: i) v případě, že druhá strana přestane být výrobcem, a to do 5 pracovních dnů od data, kdy tato situace nastane; ii) v případě, že jedna ze smluvních stran odmítne uzavřít novou smlouvu nebo pozměnit smlouvu stávající v situaci, kdy dojde ke změnám hospodářských a technických podmínek, jež k datu uzavření smlouvy existovaly; iii) v jiných případech stanovených příslušnými zákony nebo předpisy ⁽¹⁵⁾.
- (24) Smlouva se společností Termoelectrica obsahovala tyto podmínky: i) smluvní cenu každý rok na základě opodstatněných výrobních nákladů společnosti Termoelectrica stanoví rumunský energetický regulační orgán (dále jen „ANRE“); ii) společnost Hidroelectrica každý měsíc odkoupí veškerou elektřinu vyrobenou elektrárnou Paroșeni ⁽¹⁶⁾. Od data podpisu a do vypovězení správcem jmenovaným soudem byla tato smlouva změněna osmkrát (sedm dodatků se týkalo úpravy cen) ⁽¹⁷⁾.
- (25) Smlouva se společností Electrocentrale Deva obsahovala tyto podmínky: i) smluvní cenu na základě opodstatněných výrobních nákladů společnosti Electrocentrale Deva stanoví ANRE; ii) pokud by ANRE již ceny elektřiny nereguloval, musí cenu sjednat smluvní strany a nesmí být nižší než smluvní cena v předchozím roce; iii) smluvní strany nebudou účtovat žádnou pokutu ani jiný poplatek v případě, že prodávající smluvně sjednaný objem elektřiny nedodá nebo kupující smluvní cenu nezaplatí ⁽¹⁸⁾. Od data podpisu smlouvy a do jejího vypovězení správcem jmenovaným soudem byla smlouva změněna pětkrát ⁽¹⁹⁾ (všechny změny se týkaly úpravy cen).
- (26) Přestože obě dotčené smlouvy obsahují jednoznačná ustanovení, podle nichž měl smluvní cenu určit ANRE, v praxi zpravidla cenové úpravy – až na tři výjimky – probíhaly na základě předchozího souhlasu ministerstva hospodářství a obchodu ⁽²⁰⁾.
- (27) Například sdělením (s nečitelným datem) žádala společnost Hidroelectrica ministerstvo hospodářství a obchodu o souhlas s úpravou cen na období od 1. srpna 2009 do 31. prosince 2009 vzhledem ke „zvýšení výrobních nákladů“. V témže sdělení jasně uvedla, že „účelem uzavření a plnění dotčených dvou smluv je realizovat na konkurenčním trhu prodej určitého objemu elektřiny vyráběné z černého uhlí spolu s elektřinou z vodních elektráren a také poskytnout dvěma výrobcům tepelné energie smlouvu, již finanční instituce přijmou jako zástavu, a to s cílem získat dlouhodobé úvěry potřebné k uskutečnění investic, jež jsou k udržení licencí na výrobu elektřiny nezbytné.“
- (28) Obdobně jiným sdělením žádala společnost Hidroelectrica ministerstvo hospodářství a obchodu o souhlas se zachováním ceny 230 RON/MWh z roku 2009 na období od 1. ledna 2010 do 31. března 2010, a to s cílem „získat výnosy potřebné k pokračování probíhající restrukturalizace producenta černého uhlí pro účely výroby elektřiny a výrobce tepelné energie [...]“.
- (29) Kromě toho žádala společnost Hidroelectrica po uzavření dotčených smluv sdělením číslo 6547 z roku 2011 ministra hospodářství a obchodu o souhlas s úpravou cen na rok 2011 tak, aby mohly společnosti Termoelectrica a Electrocentrale Deva: „získat dlouhodobé půjčky, jež jsou nezbytné k uskutečnění investic potřebných k zachování platnosti licencí k výrobě elektřiny a rovněž k dosažení výnosů potřebných k restrukturalizaci producenta uhlí Compania Națională a Huilei.“

⁽¹⁵⁾ Článek 25 smlouvy se společností Electrocentrale Deva.

⁽¹⁶⁾ Tj. blokem 4 elektrárny s KVET Paroșeni; odhadovaný smluvní objem dodávek na celou dobu trvání smlouvy činí 940 GWh ročně.

⁽¹⁷⁾ Dodatek 1 ze dne 22. března 2009 stanoví cenu na rok 2009 ve výši 225 RON/MWh; dodatek č. 2, u něhož den uzavření znám není, stanoví cenu na rok 2009 ve výši 225 RON/MWh, přičemž dále stanoví, že cenu bude počínaje rokem 2010 po celou dobu trvání smlouvy určovat ANRE; dodatek č. 3 ze dne 7. srpna 2009 stanoví cenu na rok 2009 ve výši 230 RON/MWh; dodatek č. 4 ze dne 19. února 2010 stanoví cenu na období 1. ledna 2010 – 31. března 2010 ve výši 230 RON/MWh; dodatek č. 5 ze dne 30. března 2010 stanoví cenu na období 1. dubna – 31. prosince 2010 ve výši 230 RON/MWh; dodatek č. 6 ze dne 31. prosince 2010 stanoví tutéž cenu jako dodatek č. 5 (230 RON/MWh) do 31. ledna 2011; dodatek č. 7 ze dne 1. února 2011 stanoví cenu na období 1. února 2011 – 31. prosince 2011 ve výši 235 RON/MWh; dodatek č. 8 ze dne 22. září 2011 nahrazuje počátečního dodavatele společnost Termoelectrica v původní smlouvě společností SC de Producere a Energieie Electricice si Termice Electrocentrale Paroșeni SA.

⁽¹⁸⁾ Viz článek 14 smlouvy se společností Electrocentrale Deva.

⁽¹⁹⁾ Počáteční smluvní cena činí 220,56 RON/MWh. Dodatek č. 1 ze dne 1. srpna 2009 stanoví cenu na rok 2009 ve výši 234 RON/MWh; dodatek č. 2 ze dne 2. ledna 2010 stanoví na období od 1. ledna 2010 – 30. června 2010 cenu ve výši 225,7 RON/MWh; dodatek č. 3 ze dne 11. února 2010 stanoví na období 1. ledna 2010 – 31. března 2010 cenu ve výši 234 RON/MWh; dodatek č. 4 ze dne 1. dubna 2010 stanoví na období 1. dubna 2010 – 31. prosince 2010 cenu ve výši 234 RON/MWh; dodatek č. 5 ze dne 1. února 2011 stanoví na období 1. února 2011 – 31. prosince 2011 cenu ve výši 234 RON/MWh.

⁽²⁰⁾ V případě společnosti Termoelectrica stanoví dodatek č. 1 ze dne 20. března 2009 na rok 2009 cenu na základě rozhodnutí ANRE; dodatek č. 2 ze dne 1. června 2009 stanoví cenu na rok 2009 a rovněž to, že od roku 2010 smluvní cenu pro elektrárnu Paroșeni určí ANRE.

V případě společnosti Electrocentrale Deva byla dodatkem č. 2 ze dne 7. ledna 2009 cena na základě rozhodnutí ANRE upravena.

- (30) Ve všech těchto sděleních se také jasně uvádí, že společnost Hidroelectrica žádala ministerstvo hospodářství a obchodu o souhlas s tím, „aby bylo výkonné vedení dotčených tří výrobců elektřiny pověřeno podepsáním dodatků týkajících se nových cen.“
- (31) Kromě toho odkazují všechny dodatky k dotčeným smlouvám týkající se úprav cen na interní sdělení společnosti Hidroelectrica, jež – vyjma tří případů uvedených ve 26. bodu odůvodnění schválil buď ministr hospodářství a obchodu, nebo státní tajemník na ministerstvu hospodářství a obchodu a na jejichž základě byly tyto úpravy cen schváleny ⁽²¹⁾.
- (32) V letech 2009 až 2011 vypadaly objemy zakoupené elektřiny a průměrné ceny na základě dotčených smluv takto ⁽²²⁾:

	2009	2010	2011
Electrocentrale DEVA			
Objem dodávek (v GWh)	499,8	308,6	146,4
Kupní cena (v RON/MWh)	230,2	234,0	234,0

	2009	2010	2011
Termoelectrica			
Objem dodávek (v GWh)	900,7	804,6	648,9
Kupní cena (v RON/MWh)	227,4	230,0	234,4

2.4. Rumunský trh s elektřinou

- (33) Obchodování s elektřinou v Rumunsku probíhá zejména na dvou trzích: i) na regulovaném trhu s elektřinou, na němž se s elektřinou obchoduje na základě regulovaných sazeb a podmínek; a ii) na konkurenčním trhu s elektřinou, na němž se s elektřinou obchoduje volně, a to mimo jiné prostřednictvím dvou hlavních typů smluv: poměrně standardních bilaterálních smluv, s nimiž se obchoduje na centralizovaném trhu, a volně sjednávaných bilaterálních smluv v rámci tzv. trhu přímo sjednávaných smluv.

2.4.1. Regulovaný trh s elektřinou

- (34) Transakce na regulovaném trhu s elektřinou se realizují prostřednictvím rámcových smluv o koupi a prodeji uzavřených mezi výrobcí elektřiny působícími na regulovaném trhu, mimo jiné i společností Hidroelectrica, na jedné a „koncovými dodavateli“, kteří zajišťují distribuci elektřiny koncovému uživateli, na druhé straně. Oprávnění zákazníci kupují elektřinu za regulované sazby. Na regulovaném trhu stanoví ANRE *ex ante* každý rok ceny a objemy, jež budou výrobci elektřiny dodávat. Smlouvy, jež jsou předmětem šetření, začaly být prováděny v letech 2009–2010: v té době se již se 56–61 % elektřiny spotřebované v Rumunsku obchodovalo na regulovaném trhu.

⁽²¹⁾ V případě společnosti Termoelectrica odkazuje dodatek č. 3 ze dne 1. srpna 2009 na sdělení č. II/11096/31.07.2009 schválené státním tajemníkem na ministerstvu hospodářství a obchodu, přičemž stanoví cenu za rok 2009; dodatek č. 4 ze dne 11. února 2010 odkazuje na sdělení č. II/11672/11.02.2010 schválené ministrem hospodářství a obchodu, přičemž stanoví cenu na období 1. ledna 2010 – 31. března 2010; dodatek č. 5 ze dne 1. dubna 2010 odkazuje na sdělení č. II/11877/29.03.2010 schválené ministrem hospodářství a obchodu, přičemž stanoví cenu na období 1. dubna 2010 – 31. prosince 2010; dodatek č. 6 ze dne 1. ledna 2011 odkazuje na totéž sdělení č. II/11877/29.03.2010 schválené ministrem hospodářství a obchodu, přičemž zachovává cenu na období 1. ledna 2011 – 31. prosince 2011; dodatek č. 7 ze dne 1. února 2011 odkazuje na sdělení č. 6547/21.01.2011 schválené ministrem hospodářství a obchodu, přičemž stanoví cenu na období 1. února 2011 – 31. prosince 2011.

V případě společnosti Electrocentrale Deva odkazuje dodatek č. 1 ze dne 1. srpna 2009 na sdělení č. II/11096/31.07.2009 schválené státním tajemníkem na ministerstvu hospodářství a obchodu, přičemž stanoví cenu za rok 2009; dodatek č. 3 ze dne 11. února 2010 odkazuje na sdělení č. II/11674/11.02.2010 schválené ministrem hospodářství a obchodu, přičemž stanoví cenu na období 1. ledna 2010 – 31. března 2010; dodatek č. 4 ze dne 1. dubna 2010 odkazuje na sdělení č. II/11878/29.03.2010 schválené ministrem hospodářství a obchodu, přičemž stanoví cenu na období 1. dubna 2010 – 31. prosince 2010; dodatek č. 5 ze dne 1. února 2011 odkazuje na sdělení č. 6547/21.01.2011 schválené ministrem hospodářství a obchodu, přičemž stanoví cenu na období 1. února 2011 – 31. prosince 2011.

⁽²²⁾ Podle informací předložených Rumunskem dne 11. září 2013 a 20. února 2015 byly dodávky elektřiny na základě dotčených smluv na konci roku 2011 ukončeny. V roce 2012 se tak žádné dodávky neuskutečnily.

2.4.2. Konkurenční trh s elektřinou

- (35) Od roku 2005 byl konkurenční trh s elektřinou v Rumunsku rozdělen na pět zvláštních trhů: i) centralizované trhy spravované společností OPCOM; ii) trh přímo sjednávaných smluv; iii) trh doplňkových služeb; iv) vyrovnávací trh a v) vývozní trh.
- (36) Centralizované trhy spravuje společnost OPCOM. Společnost OPCOM byla zřízena v roce 2001 na základě rozhodnutí vlády č. 627/2000 jako akciová společnost a 100 % dceřiný podnik provozovatele přenosového systému, společnosti Transelectrica. Na základě licence udělené ANRE byla společnost OPCOM určena jako platforma pro obchodování s elektřinou v Rumunsku na velkoobchodní úrovni. OPCOM je jedinou energetickou burzou v Rumunsku, přičemž nabízí systém pro obchodování s elektřinou a zastává roli zprostředkovatele.
- (37) V rámci burzy OPCOM existuje pět typů segmentů: i) mezidenní trh; ii) intradenní trh ⁽²³⁾, iii) centralizované bilaterální trhy, tedy trh bilaterálních smluv centralizovaný prostřednictvím veřejné aukce – „OPCOM-PCCB“ – a trh bilaterálních smluv centralizovaný prostřednictvím průběžného jednání – CMBC-CN –; iv) centralizovaný trh zelených certifikátů a v) platforma pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů. S transakcemi na trhu OPCOM se započalo teprve v roce 2005, a to pouze v segmentech mezidenního trhu a trhu OPCOM-PCCB.
- (38) Dotčené smlouvy byly uzavřeny v rámci trhu přímo sjednávaných smluv v Rumunsku, jež je z hlediska posuzování jako segment trhu v tomto případě relevantní.

2.4.3. OPCOM-PCCB

- (39) V segmentu trhu OPCOM-PCCB organizuje burza OPCOM za účelem prodeje a nákupu elektřiny veřejné aukce. Každý výrobce/dodavatel/spotřebitel předkládá své nabídky k prodeji/nákupu organizátorovi trhu. Každá nabídka musí obsahovat tyto náležitosti: i) minimální cenu, za kterou bude dotčená strana elektřinu prodávat, nebo maximální cenu, za kterou bude elektřinu kupovat; a ii) odkaz na rámcovou smlouvu, na jejímž základě strana předkládající nabídku dodávky/nákup elektřiny plánuje. V nabídkách k prodeji a nákupu se uvádějí podmínky dodání, včetně objemu elektřiny, trvání dodávek (minimálně jeden měsíc, maximálně jeden rok) a rovněž předpokládaná rámcová smlouva. Cena se řídí zásadou nejlépe odpovídající nabídkové ceny. Dotčené smlouvy začaly být prováděny v letech 2009 a 2010: v té době objem elektřiny prodané na trhu OPCOM-PCCB dosahoval necelých 7 % elektřiny vyrobené v Rumunsku.
- (40) Po zveřejnění rozhodnutí o zahájení řízení Komise přijala rozhodnutí podle článku 102 Smlouvy, v němž konstatovala, že energetická burza spravovaná společností OPCOM představuje relevantní trh služeb, který je nezávislý na trhu přímo sjednávaných smluv a na kterém má OPCOM dominantní postavení ⁽²⁴⁾.

2.4.4. Trh přímo sjednávaných smluv

- (41) Trh přímo sjednávaných smluv je volným trhem, který ANRE nereguluje. Smluvní strany sjednávají objemy, ceny a jiné smluvní podmínky bilaterálně. Smluvní strany tím při sjednávání podmínek prodejních smluv získávají vysokou míru flexibility. Podmínky těchto smluv jsou důvěrné.

2.4.5. Stručný popis přímo sjednávaných smluv, jež byly uzavřeny souběžně s dotčenými smlouvami

- (42) Dopisem ze dne 21. února 2014 požádala Komise rumunské orgány, aby jí poskytly informace o tom, jaké jiné bilaterálně sjednávané smlouvy se srovnatelným trváním a objemem dodávek elektřiny jako u dotčených smluv byly na rumunském trhu sjednány a za jakých podmínek. Žádost Komise o informace se týkala všech rumunských dodavatelů elektřiny: státních i soukromých. Dne 14. května 2014 předložily rumunské orgány požadované klíčové části všech smluv, jež kupující elektřiny s roční spotřebou elektřiny nad 150 GWh uzavřeli na každý z jednotlivých roků v období od roku 2009 do roku 2011 ⁽²⁵⁾.

⁽²³⁾ Tento trh společnost OPCOM spravuje teprve od července 2011.

⁽²⁴⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 5. března 2014 podle článku 102 Smlouvy, kterým se ukládají pokuty podle článku 7 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1) ve věci AT.39984 „Rumunská energetická burza/OPCOM“.

⁽²⁵⁾ Tento soubor údajů obsahoval následující informace: totožnost prodávajícího a kupujícího, typ smlouvy, datum jejího vstupu v platnost a datum jejího vypršení a rovněž objem a profil dodávek a váženou průměrnou cenu za každý rok v období od roku 2009 do roku 2011.

- (43) Rumunské orgány poukázaly na to, že předmětem *ad hoc* sběru údajů požadovaných Komisí byly všechny smlouvy, jež v příslušném časovém období na maloobchodním trhu za konkurenčních podmínek uzavřeli jiní spotřebitelé než domácnosti. Rumunské orgány konkrétně předložily 75 souborů ročních údajů z platných smluv uzavřených v období 2009–2011, jež je pro tento případ relevantní, na jeden rok nebo více let. Komise vychází z toho, že rumunské orgány předložily příslušné údaje za relevantní období 2009–2011 ke všem smlouvám, jež splňují kritéria stanovená Komisí (srovnatelné trvání a objem). Z hlediska celkového objemu elektřiny, jež byl předmětem přímo sjednávaných smluv uzavřených v období 2009–2011, které Rumunsko předložilo, představovaly dotčené smlouvy přibližně 17 %.
- (44) Z údajů předložených rumunskými orgány vyplývá, že nejvyšší ceny, jež byly na volném trhu za maloobchodní prodej elektřiny v letech 2009–2011 zaplacený, se pohybovaly na této úrovni: 266,5 RON/MWh v roce 2009; 229,96 RON/MWh v roce 2010 a 232,33 RON/MWh v roce 2011. Každá z těchto smluv však sama o sobě se však týkala nižších objemů než kterákoliv z dotčených smluv.
- (45) Z posouzení informací týkajících se smluv uzavřených jinými dodavateli než společnostmi Termoelectrica a Electrocentrale Deva vyplývá, že v roce 2009, kdy dotčené smlouvy začaly být prováděny, neuzavřel žádný jiný dodavatel smlouvu o dodávkách, která by vykazovala rysy dostatečně podobné těmto dvěma dotčeným smlouvám, pokud jde o objem (přibližně 900 GWh v případě první a 500 GWh v případě druhé z dotčených smluv) a trvání (10 let). Zcela vypovídající je pouze srovnání dotčených smluv a jiných smluv s totožnými objemy, trváním a/nebo datem vstupu v platnost. Jelikož žádné takové zcela srovnatelné smlouvy neexistují, je zapotřebí provést ekonometrickou analýzu, kterou se rozdíly ve smlouvách vysvětlí, přičemž výchozí předpoklady a výsledky této analýzy se vysvětlují v 77.–80. bodu odůvodnění a v příloze.

2.4.6. Smlouvy o prodeji elektřiny společnosti Hidroelectrica

- (46) V období 2009–2011 společnost Hidroelectrica také prodávala přibližně 60 % své elektřiny jiným soukromým kupujícím, a to na základě dlouhodobých velkoobchodních a maloobchodních smluv, jež Komise vyšetřuje ⁽²⁶⁾. Prodejní ceny společnosti Hidroelectrica v těchto smlouvách byly o více než 40 % nižší než velkoobchodní nákupní ceny, jež společnost Hidroelectrica v průměru platila společností Termoelectrica a Electrocentrale Deva. Pro ilustraci: nejvyšší prodejní cena elektřiny na základě těchto smluv v roce 2009 činila 159,8 RON/MWh a v roce 2010 dosahovala 168 RON/MWh.
- (47) Společnost Hidroelectrica také uzavřela smlouvy o prodeji elektřiny s jinými stranami ⁽²⁷⁾, a to na nižší objemy. Nejvyšší prodejní cena elektřiny na základě těchto maloobchodních smluv za příslušné období v roce 2009 činila 185 RON/MWh, v roce 2010 190 RON/MWh a v roce 2011 160 RON/MWh, a byla tedy v průměru přibližně o 13 % nižší než velkoobchodní kupní ceny, jež společnost Hidroelectrica platila společností Termoelectrica a Electrocentrale Deva.

2.5. Vývoj po roce 2011 a vzájemné vazby mezi společnostmi Termoelectrica, Electrocentrale Deva, Electrocentrale Paroșeni a CEH

- (48) Elektrárna Paroșeni společnosti Termoelectrica, která elektřinu zakoupenou na základě smlouvy se společností Termoelectrica v požadovaném objemu reálně dodávala, se stala samostatnou právnickou osobou a byla dne 11. července 2011 zapsána do rumunského obchodního rejstříku pod názvem Electrocentrale Paroșeni ⁽²⁸⁾. Dne 22. září 2011 společnost Electrocentrale Paroșeni převzala veškerá práva a povinnosti společnosti Termoelectrica vyplývající ze smlouvy se společností Hidroelectrica. Společnost Electrocentrale Paroșeni dodávala společnosti Hidroelectrica v září a v říjnu 2011 elektřinu, přestože její objem byl zanedbatelný.
- (49) K datu ukončení dodávek podle dotčených smluv byla společnost Termoelectrica stále jediným akcionářem společností Electrocentrale Deva i Electrocentrale Paroșeni.
- (50) Prostřednictvím mimořádného nařízení č. 84/2011 ⁽²⁹⁾ provedly společnost Termoelectrica a stát výměnu dluhu za vlastní kapitál. Společnost Termoelectrica splatila své dluhy státu tím, že na něj převedla akcie různých společností (Electrocentrale Deva, Electrocentrale Paroșeni a Electrocentrale București). Tento převod akcií byl proveden na základě posudků vypracovaných nezávislým odhadcem.

⁽²⁶⁾ Rozhodnutí Komise C(2012) 2516 final ze dne 25. dubna 2012 ve věci SA. 33623 (Úř. věst. C 189, 29.6.2012, s. 3), rozhodnutí Komise C(2012) 2517 final ze dne 25. dubna 2012 ve věci SA. 33624 (Úř. věst. C 268, 5.9.2012, s. 21), rozhodnutí Komise C(2012) 2542 final ve věci SA. 33451 (Úř. věst. C 395, 20.12.2012, s. 5) a rozhodnutí Komise C(2012) 2556 final ve věci SA. 33581 (Úř. věst. C 395, 20.12.2012, s. 34).

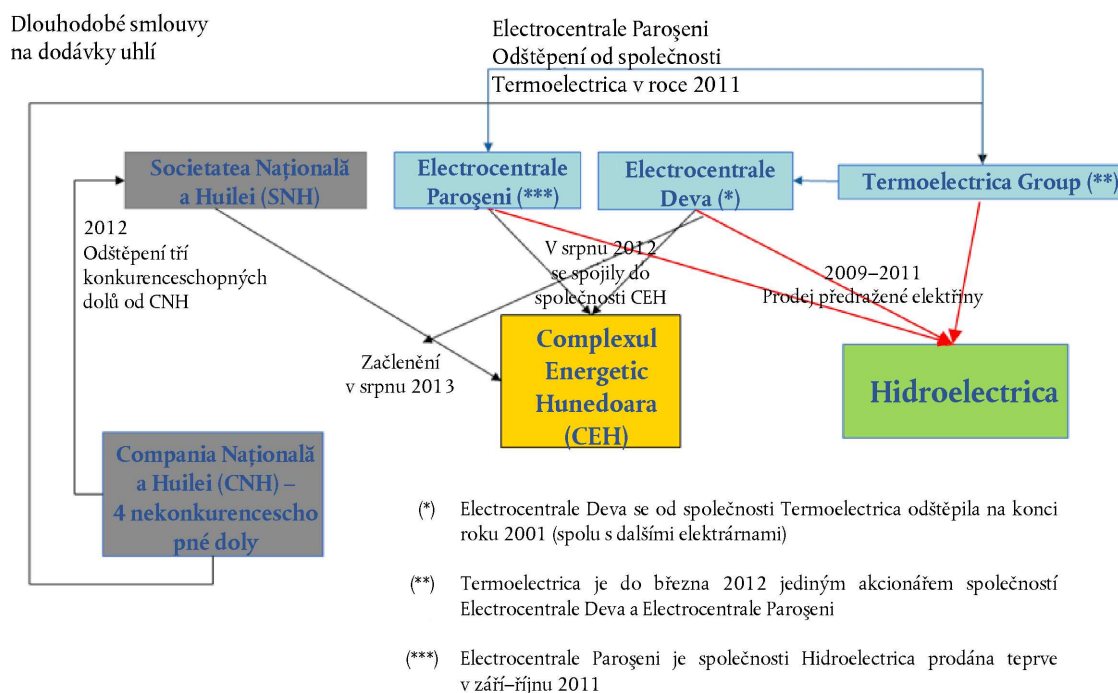
⁽²⁷⁾ Informace předložené Rumunskem dne 3. září 2014.

⁽²⁸⁾ Informace předložené Rumunskem dne 20. února 2015.

⁽²⁹⁾ Zveřejněno v rumunském úředním věstníku č. 700 ze dne 4. října 2011.

- (51) Společnosti Electrocentrale Paroșeni a Electrocentrale Deva se spojily do jedné právnické osoby s názvem Complexul Energetic Hunedoara („CEH“), společnosti plně vlastněné státem, jež byla do rumunského obchodního rejstříku zapsána dne 1. listopadu 2012. Společnost CEH převzala veškerá práva a povinnosti společností Electrocentrale Paroșeni a Electrocentrale Deva. Dne 1. srpna 2013 společnost CEH rovněž převzala Societatea Națională a Huilei, tedy společnost, která vznikla odštěpením státního podniku Compania Națională a Huilei, který dodával uhlí společností Termoelectrica a Electrocentrale Deva. V současnosti mají všechny tři společnosti status poboček společnosti CEH bez právní subjektivity.
- (52) Společnost Termoelectrica je v likvidaci⁽³⁰⁾ a podle posudku ze dne 1. října 2013 má aktiva v tržní hodnotě přibližně 80 milionů EUR a likvidační hodnotu přibližně 60,5 milionu EUR. I nadále je však zatížena dluhy společností Electrocentrale Deva, Electrocentrale Paroșeni a Electrocentrale București.
- (53) Události v souvislosti se společnostmi Termoelectrica a Electrocentrale Deva po roce 2011 a rovněž různé vzájemné vazby vysvětlené ve 48.–52. bodu odůvodnění se pro názornost uvádějí v následujícím diagramu:

Vazby mezi společnostmi Termoelectrica/Electrocentrale Deva/ Electrocentrale Paroșeni a CEH

3. DŮVODY K ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ

- (54) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise vyjádřila pochybnosti ohledně toho, zda jsou ceny při nákupu elektřiny na základě dotčených smluv tržní a zda nepředstavují státní podporu. Pokud by se jednalo o státní podporu, vyjádřila Komise pochybnost, zda by taková podpora byla slučitelná se Smlouvou.
- (55) Komise porovnávala ceny stanovené v dotčených smlouvách s cenami, za něž se s elektřinou obchodovalo na trhu OPCOM-PCCB a konstatovala, že ceny, za něž společnost Hidroelectrică od údajných příjemců elektřinu nakupovala, byly o 40 % až 55 % vyšší než převládající cena elektřiny na otevřeném burzovním trhu s elektřinou OPCOM-PCCB. Zdálo se tedy, že společnosti Hidroelectrică vznikly vyšší náklady, než je nutné, zatímco údajným příjemcům byla poskytnuta podpora, díky níž vzrostly jejich výnosy, aniž by jejím účelem bylo dosažení nějakého konkrétního cíle společného zájmu. Komise tedy zaujala předběžné stanovisko, že údajní příjemci získali z dotčených smluv a jejich následných dodatků nepatřičnou výhodu v podobě uměle nadsazených cen elektřiny.

⁽³⁰⁾ Likvidace byla schválena rozhodnutím valné hromady ze dne 12. března 2012.

- (56) Komise dospěla k předběžnému závěru, že zkoumané sazby za elektřinu jsou svou povahou selektivní, neboť se vztahují jen na určité podniky.
- (57) Komise nadto dospěla k předběžnému závěru, že preferenční sazby za elektřinu by mohly být kvalifikovány jako převod státních prostředků, přičemž tyto prostředky lze státu přičíst z toho důvodu, že společnost Hidroelectrica je ovládána rumunským státem (80,06 % jejího základního kapitálu vlastnilo Rumunsko). Komise kromě toho poukázala na ministerskou vyhlášku č. 445/2009, jejímž prostřednictvím byli zástupci ministerstva hospodářství, obchodu a podnikání, členové správních rad státních elektrárenských společností povinni zajistit, aby se k 31. březnu 2010 s elektřinou určenou pro velkoobchodní trh obchodovalo výhradně na burze OPCOM.
- (58) Zástupci ministerstva hospodářství a obchodu tak měli kontrolu nad smluvní praxí státních podniků, včetně smluvní praxe společnosti Hidroelectrica, nebo přinejmenším vliv na tuto praxi. Tato situace by mohla ovlivnit obchod uvnitř Unie ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.
- (59) Předběžný závěr Komise zněl, že pokud dotčené smlouvy představují státní podporu, měla by být podpora poskytnutá v jejich rámci považována za podporu poskytnutou v rozporu s oznamovací povinností a s povinností odkladu, jež stanoví čl. 108 odst. 3 Smlouvy.
- (60) S ohledem na výše uvedené dospěla Komise k předběžnému závěru, že preferenční sazby za elektřinu by mohly potenciálně představovat státní podporu a vyzvala Rumunsko, aby předložilo dostatečné informace, které by její pochybnosti rozptýlily.

4. PŘIPOMÍNKY RUMUNSKA

- (61) Rumunské orgány se zdržely jakýchkoli připomínek ohledně toho, zda dotčené smlouvy státní podporu představují, či nikoliv. Dne 24. března 2013 předložilo Rumunsko své připomínky k připomínkám třetích stran v souvislosti s jinými věcmi týkajícími se společnosti Hidroelectrica, jež Komise rovněž prošetřovala⁽³¹⁾. Rumunské orgány se opět zdržely vyjádření jakýchkoli názorů.
- (62) V rámci formálního vyšetřovacího řízení byly rumunské orgány požádány, aby vysvětlily ekonomické důvody k uzavření dotčených smluv. Rumunsko v tomto ohledu žádné zdůvodnění neposkytlo. Argumentovalo pouze tím, že dotčené smlouvy umožňují společnosti Hidroelectrica lépe kvantifikovat maximální hodnotu nákladů vzniklých při nákupu elektřiny, přičemž ji zároveň chrání proti kolísání cen na spotovém trhu.
- (63) Rumunské orgány také vysvětlily, že dotčené smlouvy nejsou dohodami o pomoci ve smyslu vymezeném ve zprávě soudem jmenovaného správce společnosti Hidroelectrica o příčinách insolvence této společnosti⁽³²⁾. Podle této zprávy jsou dohodami o pomoci smlouvy, jež společnost Hidroelectrica uzavřela k pokrytí výpadků ve vlastní výrobě. Účelem tohoto typu smlouvy je zamezit povinnosti náhrady případné škody z titulu nedodržení smluvního závazku dodávky.
- (64) Rumunské orgány vysvětlily⁽³³⁾, proč ANRE s výjimkou tří případů uvedených ve 28. bodu odůvodnění v praxi smluvní ceny nestanovil v souladu s ustanoveními dotčených smluv. Uvedly přitom, že dotčené smlouvy nebyly uzavřeny v rámci regulovaného trhu, a ANRE tudíž úpravu ceny neprovedl. Rumunské orgány také vysvětlily, že: i) ANRE nejprve ministerstvu hospodářství a obchodu poskytl minimální a maximální prahové hodnoty, na jejichž základě byly ceny stanoveny; ii) tyto prahové hodnoty byly určeny na základě jasných technických parametrů specifických pro výrobce využívající k výrobě elektřiny tepelné elektrárny; iii) ANRE následně tuto praxi ukončil, přičemž ji na základě těchto zásad, jež uplatňoval, převzalo ministerstvo hospodářství a obchodu.
- (65) Pokud jde o smlouvu se společností Termoelectrica, potvrdily rumunské orgány, že společnost Hidroelectrica je jediným odběratelem elektřiny z elektrárny Paroșeni společnosti Termoelectrica. Kromě toho vysvětlily, že společnost Hidroelectrica neskupovala veškerý objem elektřiny, jak se v uvedené smlouvě původně předpokládalo, ale nakoupila pouze objem potřebný k pokrytí případného kolísání výroby v důsledku nepředvídaného vývoje hydrologických podmínek.

⁽³¹⁾ Viz poznámka pod čarou 27.

⁽³²⁾ K dispozici pouze v rumunštině na adrese <http://www.eurolnsol.eu/uploads/Raport%2059%20Hidro%20v11.pdf>, s. 213.

⁽³³⁾ Informace předložené Rumunskem dne 11. září 2013.

- (66) Pokud jde o smlouvu se společností Electrocentrale Deva, vysvětlily rumunské orgány, že během příslušného období, tedy v letech 2009–2011, prodávala společnost Electrocentrale Deva elektřinu také jiným klientům než společnosti Hidroelectrica. Vyšlo tak najevo, že v letech 2010 a 2011 prodávala společnost Electrocentrale Deva jiným zákazníkům než společnosti Hidroelectrica velké (srovnatelné či dokonce ještě větší) množství elektřiny za srovnatelné ceny ⁽³⁴⁾.

5. PŘIPOMÍNKY TŘETÍCH STRAN

- (67) Ve svých předběžných připomínkách k rozhodnutí o zahájení řízení společnosti Termoelectrica i Electrocentrale Deva uvedly, že ani z počátečních smluvních cen ani z jejich následných změn jim nevypluly žádné výhody, přičemž argumentovaly tím, že tyto ceny stanovil ANRE, který je vypočítal na základě jejich výrobních nákladů.
- (68) Rumunsko nadto argumentovalo tím, že následné změny smluvních cen byly důsledkem zvýšení cen ropy ⁽³⁵⁾ respektive uhlí ⁽³⁶⁾. Společnost Electrocentrale Deva rovněž tvrdila, že cena elektřiny byla přibližně ze 70 % ovlivněna cenou uhlí.

6. POSOUZENÍ

- (69) V tomto rozhodnutí Komise posuzuje, zda společnosti Termoelectrica a Electrocentrale Deva obdržely státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy (viz 101. bod odůvodnění), a pokud ano, zda taková podpora může být slučitelná s vnitřním trhem (viz 102. až 105. bod odůvodnění).

6.1. Přítomnost státní podpory

- (70) Čl. 107 odst. 1 Smlouvy stanoví, že podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem.
- (71) Podmínky stanovené v čl. 107 odst. 1 Smlouvy jsou kumulativní, a má-li tedy být opatření kvalifikováno jako státní podpora, musí být všechny tyto podmínky splněny současně.

6.1.1. Posouzení hospodářské výhody

- (72) Má-li se pro účely čl. 107 odst. 1 Smlouvy stanovit, zda byla společností Termoelectrica a Electrocentrale Deva v důsledku uzavření a provádění dotčených smluv poskytnuta hospodářská výhoda, jež by jinak za běžných tržních podmínek nebyla k dispozici, je nezbytné zjistit, jaké ceny byly v Rumunsku v letech 2009 až 2011 za podobné transakce v tržních podmínkách účtovány.
- (73) V rozporu s předběžným stanoviskem vyjádřeným v rozhodnutí o zahájení řízení v tomto ohledu vyšetřování ukázalo, že podmínky a trvání smluv o dodávkách elektřiny uzavřených na burzovním trhu OPCOM-PCCB nejsou podmínkám dotčeným smlouvám v dostatečné míře podobné, zejména pokud jde o trvání a specifické bilaterálně sjednané podmínky (viz 18., 23., 25., 39. a 40. bod odůvodnění). Na dobře fungujících trzích s elektřinou, na kterých jsou k dispozici dostatečná likvidita a forwardové nástroje, díky nimž lze ceny budoucích dodávek předvídat, představují z hlediska tržních cen dobrou orientační informaci nebo zástupný ukazatel spotové ceny, jež lze využívat jako referenční hodnoty k posuzování úrovně cen v konkrétních smlouvách. V tomto případě však vzhledem k doposud poměrně vysokému podílu poptávky, jež byla v Rumunsku v roce 2009 pokryta za regulované sazby, omezené likviditě platformy obchodování v rámci burzy OPCOM v období 2009–2011 a skutečnosti, že energetické burzy spravované společností OPCOM byly označeny za relevantní kartelový trh, v němž dochází ke zneužívání dominantního postavení (viz 34. až 40. bod odůvodnění), je k posouzení možné přítomnosti ekonomické výhody oproti tržním cenám namísto vycházet z jiných vhodných referenčních hodnot než z cen na trhu OPCOM-PCCB.

⁽³⁴⁾ Viz příloha 1 k informacím předloženým Rumunskem ze dne 11. září 2013.

⁽³⁵⁾ V případě smlouvy se společností Termoelectrica.

⁽³⁶⁾ V případě smlouvy se společností Electrocentrale Deva.

- (74) V tomto směru ovšem podobnost cen hrazených jinými kupujícími než společností Hidroelectrica nebo odůvodnění vycházející z nákladů, jež Rumunsko a příjemci předložili (viz 66. až 68. bod odůvodnění) nepředstavují platný doklad toho, že smluvní podmínky a posuzované ceny odpovídají tržním podmínkám.
- (75) Ceny hrazené společností Hidroelectrica společností Electrocentrale Deva v letech 2009 až 2011 byly skutečně obdobné cenám, jež byly účtovány jiným státním i soukromým distribučním společností které od společnosti Electrocentrale Deva nakupovaly elektřinu. Tyto nákupy však probíhaly mezi společností Electrocentrale Deva a distribučními společnostmi, které za regulované ceny a za regulovaných podmínek prodávaly elektřinu domácnostem a malým podnikům na maloobchodním trhu (viz 34. bod odůvodnění). Společnost Hidroelectrica nakupovala elektřinu na velkoobchodním trhu k opětovnému prodeji průmyslovým odběratelům a/nebo obchodníkům na konkurenčním trhu, na němž při prodeji nebyly ceny a objem regulovány a kupující nebyli nuceni nakupovat u „drahých“ prodejců, jako například společností Termoelectrica a Electrocentrale Deva, a vybíraly si nejlevnějšího dodavatele, a to nezávisle na jeho výrobních nákladech. Přestože ceny byly obdobné, a i za předpokladu, že prodej elektřiny společností Termoelectrica a Electrocentrale Deva na regulovaném trhu umožňoval dosáhnout návratnosti vynaložených nákladů, nejsou tedy ceny zaplacené distribučními společnostmi společností Termoelectrica a Electrocentrale Deva srovnatelné s cenami, jež zaplatila společnost Hidroelectrica na konkurenčním volném trhu, a nemohou v tomto ohledu představovat platnou referenční hodnotu.
- (76) Obdobně odůvodnění nákladů předložené společnostmi Termoelectrica a Electrocentrale Deva a rumunskými orgány vysvětluje pouze to, proč byly ceny, za které mohly společnosti Termoelectrica a Electrocentrale Deva prodávat beze ztrát, tak vysoké. Z tohoto odůvodnění nevyplývá, že tyto ceny odpovídaly tržním cenám stanoveným v konkurenčních podmínkách, například takovým, za kterých měla společnost Hidroelectrica uzavřít a provést dotčené smlouvy, pokud tyto smlouvy neměly představovat státní podporu.
- (77) Ke zjištění toho, zda smluvní ceny odpovídaly tržním podmínkám v Rumunsku, je vhodné je porovnat s cenovými podmínkami převládajícími v jiných bilaterálně sjednaných smlouvách uzavřených na volném trhu ve stejné době jako dotčené smlouvy. Komise použila soubor údajů poskytnutých rumunskými orgány, jelikož jej považovala za nejlepší dostupný zdroj důkazů odrážejících tržní podmínky v Rumunsku (viz 42.–45. bod odůvodnění). Jak se uvádí ve 45. bodu odůvodnění, žádná jiná z dlouhodobých smluv, jež byly v roce 2009 uzavřeny nebo v platnosti, se podobnými vlastnostmi jako dotčené smlouvy nevyznačuje. Komise proto na základě smluv o dodávkách elektřiny uzavřených ve stejné době jako dotčené smlouvy provedla ekonometrickou analýzu s cílem odhadnout referenční cenovou hodnotu v celém příslušném období. Podrobný technický popis ekonometrické analýzy a jejích výsledků je uveden v příloze.
- (78) Vzhledem k tomu, že chybí jednoznačná referenční hodnota, na jejímž základě by bylo možné určit „tržní podmínky“, a ověřit tak, zda dotčené smlouvy obsahovaly ceny přesahující tržní úroveň, byla na základě konzervativních předpokladů referenční hodnota tržních cen odhadnuta jakožto zástupný ukazatel, a to tak, že byly vysvětleny významné odchylky od odhadované tržní ceny směrem nahoru. Komise na základě tohoto konzervativního přístupu provedla srovnání cen v dotčených smlouvách oproti referenčním tržním cenám za jednotlivé roky období 2009 až 2011. Roční ceny byly ke srovnání zvoleny z toho důvodu, že se prodejní ceny na základě dotčených smluv každý rok zvyšovaly.
- (79) Z analýzy vyplývá, že s ohledem na referenční ceny a na základě konzervativních předpokladů byly ceny účtované společností Termoelectrica společností Hidroelectrica vyšší než ceny tržní. Zohlední-li se náležitě skutečnost, že se porovnávají transakce na velkoobchodní úrovni v případě dotčených smluv se smlouvami na úrovni maloobchodní, přičtením maloobchodní marže ve výši 5 %, kterou si obchodníci na rumunském trhu v průměru účtují, činí rozdíl oproti tržním cenám v případě společnosti Termoelectrica 18,8 RON/MWh v roce 2010 a 19,8 RON/MWh v roce 2011 a v případě společnosti Electrocentrale Deva 17,5 RON/MWh v roce 2010 a 13,9 RON/MWh v roce 2011.
- (80) Ekonometrická analýza je tedy prvním signálem, že z dotčených smluv vyplynula společností Termoelectrica a Electrocentrale Deva hospodářská výhoda nad úroveň tržních podmínek. Pouhá skutečnost, že ceny na základě dotčených smluv byly stanoveny nad úroveň referenčních cen u obdobných smluv ovšem k prokázání toho, že tyto smlouvy by jiný účastník trhu na místě společnosti Hidroelectrica neuzavřel a neudržoval v platnosti, nestačí. Případné objektivní důvody mohou mít stále za následek to, že vysoké ceny samy o sobě nelze považovat za faktor, z něž prodejcem elektřiny plyne hospodářská výhoda nad úroveň tržních podmínek. Je proto nezbytné, aby přesvědčivost výsledků ekonometrické analýzy podepřely další důkazy o cenách nad úroveň tržních podmínek.

- (81) V tomto směru je vhodné zjistit, zda se společnost Hidroelectrica chovala způsobem srovnatelným se soukromým hospodářským subjektem v tržním hospodářství (dále jen „test hospodářského subjektu v tržním hospodářství“) ⁽³⁷⁾. Komise posuzovala, zda by se soukromý hospodářský subjekt v obdobné situaci při uzavírání dotčených smluv a jejich udržování v platnosti choval stejně jako společnost Hidroelectrica. V této souvislosti jsou relevantní následující okolnosti popsáné v 82.–85. bodu odůvodnění níže, jež se týkají uzavírání a provádění dotčených smluv.
- (82) Za prvé k datu uzavření dotčených smluv měla společnost Hidroelectrica na trhu k dispozici jiné levnější zdroje elektřiny; v letech 2008–2009 ve srovnání s 227 RON/MWh v případě společnosti Termoelectrica a 230 RON/MWh v případě společnosti Electrocentrale Deva například společnost Nuclearelectrica nabízela elektřinu za 153 RON/MWh ⁽³⁸⁾.
- (83) Za druhé mohla společnost Hidroelectrica prodávat elektřinu zakoupenou od společností Termoelectrica a Electrocentrale Deva třetím stranám pouze se ztrátou. Jak vyplývá ze 46. a 47. bodu odůvodnění, byly maloobchodní prodejní ceny společnosti Hidroelectrica na volném trhu podstatně nižší než její velkoobchodní nákupní ceny, přičemž nejvyšší cena, za kterou společnost Hidroelectrica opětovný prodej elektřiny na trhu přímo sjednávaných smluv v roce 2010 realizovala, činila 190 RON/MWh; její nákupní cena přitom dosahovala 230 RON/MWh v případě společnosti Termoelectrica a 234 RON/MWh v případě společnosti Electrocentrale Deva. Z těchto cen tedy vyplývá, že každou jednotlivou MWh odkoupenou od společností Termoelectrica a Electrocentrale Deva společnost Hidroelectrica přeproдалa se ztrátou.
- (84) V tomto ohledu vyšetřování žádné vysvětlení, proč společnost Hidroelectrica souhlasila s odkoupením veškeré výroby elektrárny Paroşeni společnosti Termoelectrica (viz 24. bod odůvodnění) neposkytlo. Závazek odkupovat všechnu elektřinu, již elektrárna vyrobí, po dobu deseti let silně naznačuje, že společnost Hidroelectrica dotčené smlouvy nepotřebovala k tomu, aby dodržela své vlastní závazky ze smluv o dodávkách. Potvrzuje to navíc i Rumunsko (viz 63. bod odůvodnění). Naopak vedoucí pracovníci společnosti Termoelectrica (viz 20. bod odůvodnění) a společnosti Electrocentrale Deva (viz 21. bod odůvodnění) odpovědnému ministrovi jako důvod, proč by společnost Hidroelectrica měla dotčené smlouvy uzavřít, uvedli potřebu podporovat nákladný a nekonkurenceschopný provoz obou společností a uhelných dolů, jež byly jejich dodavateli.
- (85) Pokud však veřejné podniky při uzavírání obchodních transakcí vezmou s ohledem na sociální nebo hospodářskou politiku v potaz aspekty týkající se podpory společností nebo odvětví v potížích, jež jsou jejich obchodním zájmem cizí, a uzavřou takovéto transakce za podmínek, jež by běžný hospodářský subjekt nepřijal, může přijetí takovýchto podmínek, například v podobě kupních cen společnosti Hidroelectrica v tomto případě, představovat poskytnutí nepatřičné hospodářské výhody protistraně nebo protistranám, čímž je splněna jedna z podmínek pro uplatnění čl. 107 odst. 1 Smlouvy.
- (86) Z výše uvedeného lze tedy vyvodit, že uzavřením dotčených smluv a jejich udržováním v platnosti se společnost Hidroelectrica nechovala jako hospodářský subjekt v tržním hospodářství. Tento test tedy kvalitativně potvrzuje výsledek ekonometrické analýzy, ze které vyplývá, že dotčené smlouvy poskytly společností Termoelectrica a Electrocentrale Deva hospodářskou výhodu, kterou by v tržních podmínkách jinak získat nemohly.
- (87) Údaje předložené rumunskými orgány se dlouhodobých smluv, jejichž podmínky z hlediska objemu a trvání by byly zcela totožné jako v případě dotčených smluv, netýkaly. Vzhledem k tomu, že jednoznačná referenční hodnota k určení „tržních podmínek“ k dispozici není, porovnávala Komise smluvní ceny za jednotlivé roky, jež společnost Hidroelectrica platila, s nejvyššími cenami účtovanými v Rumunsku v letech 2009 až 2011 v rámci dlouhodobých maloobchodních smluv, jež Rumunsko poskytlo (viz 42. až 45. bod odůvodnění).
- (88) Toto srovnání vychází z konzervativního předpokladu, že společnosti Termoelectrica a Electrocentrale Deva mohly své smlouvy se společností Hidroelectrica nahradit několika smlouvami s jinými kupujícími na trhu, kteří nabízeli nejvyšší ceny, a je i jako takové velice konzervativní: místo průměru, mediánu nebo modu hodnot ve srovnatelných transakcích se v ní za tržní cenu považuje nejvyšší cena zjištěná v několika ne zcela srovnatelných transakcích. Vzhledem k nesterorodosti těchto transakcí a vlivu potenciálních faktorů nebo anomálií, které mohou cenové úrovně dohodnuté při transakcích s nejvyšší cenou, jež byly použity jako referenční hodnota, zčásti vysvětlit, je tento přístup pro příjemce příznivý, neboť může případně získanou výhodu podhodnotit.

⁽³⁷⁾ Viz např. věc Itálie v. Komise („ALFA Romeo“), C-305/89, Recueil 1991, s. I-1603, body 18 a 19; věc Cityflyer Express v. Komise, T-16/96, Recueil 1998, s. II-757, bod 51; spojené věci Neue Maxhütte Stahlwerke a Lech-Stahlwerke v. Komise, T-129/95, T-2/96 a T-97/96, Recueil 1999, s. II-17, bod 104; spojené věci Land Burgenland a Rakousko v. Komise, T-268/08 a T-281/08, Sb. rozh. 2012, s. II-0000, bod 48.

⁽³⁸⁾ Zpráva vydaná soudem jmenovaným správcem společnosti Hidroelectrica (k dispozici pouze v rumunštině): <http://www.euroinsol.eu/uploads/Raport%2059%20Hidro%20v11.pdf>, s. 212.

Takto zjištěné vážené průměrné ceny za objem elektřiny, který společnosti Hidroelectrica v období 2009 až 2011 společnosti Electrocentrale Deva a Termoelectrica fakticky dodaly (viz 32. bod odůvodnění), vypadají následovně:

	(v RON/MWh)		
	2009	2010	2011
A) Cena společnosti Electrocentrale Deva	230,2	234,0	234,0
B) Vážená průměrná tržní cena	241,9	224,2	229,6
Rozdíl A – B	< 0	9,8	4,4

	(v RON/MWh)		
	2009	2010	2011
A) Cena společnosti Termoelectrica	227,4	230,0	234,4
B) Vážená průměrná tržní cena	229,0	213,4	220,1
Rozdíl A – B	< 0	16,6	14,3

- (89) I při srovnání na základě těchto konzervativních předpokladů se průměrné ceny, jež společnost Hidroelectrica společně s Termoelectrica a Electrocentrale Deva platila, ukazují být vyšší než výše uvedené nejvyšší ceny v letech 2010 a 2011, což potvrzuje zjištění z ekonometrické analýzy. Ceny, jež společnosti Hidroelectrica účtovala společnost Termoelectrica, převyšovaly v roce 2010 nejvyšší ceny o 16,6 RON/MWh a v roce 2011 o 14,3 RON/MWh, zatímco ceny jež jí účtovala společnost Electrocentrale Deva převyšovaly v roce 2010 nejvyšší ceny o 9,8 RON/MWh a v roce 2011 o 4,4 RON/MWh.
- (90) Vzhledem k výše uvedenému lze vyvodit závěr, že dotčené smlouvy společnosti Termoelectrica a Electrocentrale Deva zvýhodňovaly tím, že jim poskytovaly hospodářskou výhodu, kterou by za běžných tržních podmínek získat nemohly.
- (91) Komise tedy vyvozuje závěr, že společnost Hidroelectrica nejednala tak, jak by za daných okolností jednal hospodářský subjekt v tržním hospodářství a společně s Termoelectrica a Electrocentrale Deva poskytla nepatřičnou hospodářskou výhodu.

6.1.2. Státní prostředky a přičitatelnost státu

- (92) Má-li být určité opatření považováno za podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy, musí být přímo nebo nepřímo poskytnuto ze státních prostředků a musí je být možno státu přičíst.
- (93) Jak je uvedeno v 11. bodu odůvodnění, je společnost Hidroelectrica přímo ovládána rumunským státem. Z této skutečnosti vyplývá, že prostředky ušlé společnosti Hidroelectrica, jsou vlastně prostředky ušlými Rumunsku. Rumunský stát také jmenuje členy představenstva společnosti Hidroelectrica. Tito členové představenstva zároveň na ministerstvu, které státní podíl ve společnosti Hidroelectrica kontrolovalo, vykonávali politické funkce.
- (94) Podle ustálené judikatury nezavdává skutečnost, že stát subjekty zapojené do provádění opatření ovládá, automaticky důvod k tomu, aby se předpokládalo, že jednání těchto subjektů mu lze přičíst. Soudní dvůr Evropské unie pojem přičitatelnosti rozhodnutí týkajících se finančních prostředků veřejných podniků státu vysvětlil v rozsudku ve věci *Stardust Marine*. Prostředky veřejného podniku je třeba považovat za státní prostředky a opatření týkající se těchto prostředků je třeba považovat za přičitatelné státu, pokud je stát s to uplatněním svého dominantního vlivu na tento podnik využívání jeho prostředků usměrňovat ⁽³⁹⁾.

⁽³⁹⁾ Věc Francouzská republika v. Komise („Stardust Marine“), C-482/99, Recueil 2002, s. I-4397.

- (95) Soudní dvůr stanovil tyto nepřímé důkazy, na jejichž základě lze přičitatelnost státu stanovit: začlenění veřejného podniku do struktur veřejné správy; povaha jeho činností; právní postavení podniku; intenzita dohledu vykonávaného orgány veřejné moci při řízení podniku nebo případné další nepřímé důkazy naznačující, že se orgány veřejné moci přijetí určitého opatření účastnily nebo že je to, že se na něm neúčastnily, nepravděpodobné. V této věci je třeba zohlednit také rozsah dotčených smluv, jejich obsah nebo podmínky, jež jsou jejich součástí.
- (96) Je proto nezbytné prozkoumat, zda je třeba mít za to, že se rumunské orgány uzavírání dotčených smluv, jejich udržování v platnosti a úpravy smluvních cen tak či onak účastnily.
- (97) V tomto ohledu se rozhodovacího procesu týkajícího se uzavření dotčených smluv a následné úpravy smluvních cen aktivně účastnilo ministerstvo hospodářství a obchodu. Společnosti Termoelectrica a Electrocentrale Deva konkrétně obdržely souhlas ministerstva hospodářství a obchodu s podpisem smluv se společností Hidroelectrica, z čehož *de facto* vyplývá, že rozhodující vliv na tuto společnost v konečném důsledku vykonával rumunský stát (viz 19.–22. bod odůvodnění). Tuto skutečnost dále potvrzuje to, že si společnost Hidroelectrica souhlas ministerstva hospodářství a obchodu s úpravami cen přímo vyžádala (viz 26.–31. bod odůvodnění).
- (98) Tento přímý důkaz potvrzuje ztrátová povaha nákupů společnosti Hidroelectrica a absence hospodářských důvodů pro závazek odkoupit veškerou výrobu elektrárny Paroşeni (84.–85. bod odůvodnění). Dotčené smlouvy jsou podle všeho motivovány problematickou finanční situací dvou dalších státních výrobců elektřiny a sociálními aspekty týkajícími se těžby uhlí (viz 20.–21. bod odůvodnění). V konečném důsledku byli tři státní výrobci elektřiny a tři státní uhelné doly v rukou státu a stát, který společnosti Termoelectrica a Electrocentrale Deva žádaly o prostředky k financování svých stávajících činností, za ně také odpovídal.
- (99) Výše uvedené skutečnosti potvrzují předběžné stanovisko Komise z rozhodnutí o zahájení řízení, že dotčené smlouvy a jejich provádění nevycházejí z racionálních a nezávislých obchodních rozhodnutí společnosti Hidroelectrica, ale jsou výsledkem uplatňování dominantního vlivu rumunského státu.
- (100) Komise tedy vyvozuje závěr, že existují přímé důkazy, že uzavření dotčených smluv a jejich provádění lze přičíst rumunskému státu. S ohledem na skutečnost, že uzavření a provádění dotčených smluv znamená pro společnost Hidroelectrica, což je veřejný podnik, ztrátu prostředků, nadto Komise vyvozuje závěr, že tato opatření byla provedena ze státních prostředků.

6.1.3. *Selektivita*

- (101) Má-li být určité opatření považováno za státní podporu, musí být specifické nebo selektivní, tedy zvýhodňovat pouze určité podniky nebo určitá odvětví výroby.
- (102) Smlouvy byly uzavřeny se dvěma specifickými dodavateli, společnostmi Termoelectrica a Electrocentrale Deva, a každé jednotlivě poskytly nepatřičnou hospodářskou výhodu. Z podmínek podobných těm, jaké stanoví dotčené smlouvy, netěžil žádný jiný podnik dodávající společnosti Hidroelectrica elektřinu. Hospodářské výhody vyplývající z nadměrně vysokých smluvních cen jsou proto selektivní.

6.1.4. *Narušení hospodářské soutěže a dopad na obchod*

- (103) Jestliže podpora poskytovaná některým z členských států posiluje postavení určitého podniku oproti jeho soutěžitelům při obchodu uvnitř Unie, je třeba mít za to, že jsou tyto soutěžitelé takovouto podporou poškozeni. Za narušení hospodářské soutěže ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy se zejména považuje situace, kdy stát poskytne finanční výhodu podniku v liberalizovaném odvětví, ve kterém probíhá nebo by mohla probíhat hospodářská soutěž⁽⁴⁰⁾.
- (104) Společnosti Termoelectrica a Electrocentrale Deva působí na trhu prodeje elektřiny, který je otevřen hospodářské soutěži (35.–38. bod odůvodnění). Případná hospodářská výhoda poskytnutá těmto podnikům je může zvýhodnit oproti soutěžitelům, kteří uvedené ceny v běžných tržních podmínkách nezískají. V tomto případě bylo účelem podpory zvýhodnit výrobu elektřiny z uhlí, což může narušit hospodářskou soutěž mezi výrobcí elektřiny. Rumunský trh je nadto v současnosti (a byl i v rozhodné době) propojen s trhy jiných členských států, kterým dodává elektřinu (viz 17. bod odůvodnění).

⁽⁴⁰⁾ Věc Alzetta, body 141 až 147; věc Altmark Trans.

- (105) S ohledem na výše uvedené Komise vyvozuje závěr, že dotčené smlouvy by mohly narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

6.1.5. Závěr ohledně přítomnosti státní podpory

- (106) Vzhledem k argumentům popsaným v 72.–105. bodu odůvodnění výše dochází Komise k závěru, že obě dotčené smlouvy představují poskytnutí státní podpory společností Termoelectrica a Electrocentrale Deva ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Rumunsko nedodrželo povinnost odkladu stanovenou čl. 108 odst. 3 Smlouvy. Státní podpora je tudíž protiprávní.

6.2. Slučitelnost státní podpory

- (107) Jelikož opatření realizované Rumunskem ve prospěch společností Termoelectrica a Electrocentrale Deva představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy, musí být její slučitelnost posouzena z hlediska výjimek stanovených v odstavcích 2 a 3 uvedeného článku.
- (108) V tomto případě plynuly příjemcům z podpory běžné provozní výnosy, které nebyly vyčleněny na nějakou zvláštní investici, jež by mohla zlepšit výrobu nebo distribuci elektřiny. Slučitelnost provozní podpory tohoto druhu s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 2 nebo 3 Smlouvy musí být posuzována restriktivně, na základě přísných podmínek. Nezdá se, že by opakovaná a dlouho trvající provozní podpora poskytovaná po dobu dvou let byla nezbytná či přispívala k nějakému jasnému cíli společného zájmu Unie. Neshledává se ani, že by podpora byla přiměřená. Podle ustálené judikatury Soudního dvora je kromě toho tak jako tak na členském státu, aby uplatnil případné důvody slučitelnosti a prokázal, že podmínky pro takovouto slučitelnost byly splněny ⁽⁴¹⁾.
- (109) Rumunské orgány žádné důvody, na jejichž základě by státní podpora mohla být považována za slučitelnou s vnitřním trhem, jehož se dotýká, neuplatnily a Komise žádné možné důvody ke slučitelnosti nezjistila.
- (110) Vzhledem k výše uvedenému má Komise za to, že státní podpora poskytnutá prostřednictvím dotčených smluv, je neslučitelná s vnitřním trhem.

6.3. Navrácení podpory

- (111) Podle Smlouvy a ustálené judikatury Soudního dvora je Komise oprávněna rozhodnout, že dotčený členský stát musí podporu zrušit či upravit, jestliže shledá, že je neslučitelná s vnitřním trhem ⁽⁴²⁾. Soudní dvůr rovněž opakovaně rozhodl, že povinnost členského státu zrušit podporu, kterou Komise prohlásila za neslučitelnou s vnitřním trhem, slouží k obnovení dřívějšího stavu ⁽⁴³⁾. Soudní dvůr v tomto ohledu stanovil, že tohoto cíle je dosaženo, jakmile příjemce vrátí protiprávní podporu, čímž ztrácí výhodu, kterou měl na trhu ve vztahu ke svým soutěžitelům, a obnoví se stav, který předcházel poskytnutí podpory ⁽⁴⁴⁾.
- (112) V souladu s judikaturou se v čl. 14 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ⁽⁴⁵⁾ uvádí: „Je-li v případech protiprávní podpory přijato záporné rozhodnutí, Komise rozhodne, že dotčený členský stát učiní všechna nezbytná opatření, aby příjemce podpory navrátil [...]“.
- (113) Vzhledem k tomu, že dotčená státní podpora nebyla v rozporu s článkem 108 Smlouvy Komisi oznámena, a je proto třeba ji považovat za protiprávní, a vzhledem k tomu, že tato podpora je také neslučitelná s vnitřním trhem, je třeba ji navrátit tak, aby se situace, která na trhu existovala před jejím poskytnutím, obnovila. Navrácení by se mělo vztahovat na dobu, od které příslušná výhoda příjemcům vznikla, tedy na dobu od okamžiku, kdy byla podpora dána k dispozici příjemcům, až do ukončení dodávek na konci roku 2011 ⁽⁴⁶⁾, přičemž částky, jež mají být navráceny, by měly být úročeny až do faktického navrácení.

⁽⁴¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ve věci Itálie v. Komise, C-305/90, Recueil 1993, s. I-2097, bod 20.

⁽⁴²⁾ Viz věc Komise v. Německo, C-70/72, Recueil 1973, s. 813, bod 13.

⁽⁴³⁾ Viz spojené věci Španělsko v. Komise, C-278/92, C-279/92 a C-280/92, Recueil 1994, s. I-4103, bod 75.

⁽⁴⁴⁾ Viz věc Belgie v. Komise, C-75/97, Recueil 1999, s. I-030671 body 64 a 65.

⁽⁴⁵⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽⁴⁶⁾ Dodávky elektřiny skončily před vypovězením dotčených smluv soudem jmenovaným správcem společnosti Hidroelectrica na konci srpna 2012.

- (114) Navracená částka by představovala rozdíl mezi ročním průměrem ceny, za kterou společnost Hidroelectrica elektřinu od společností Termoelectrica a Electrocentrale Deva, jak je uvedeno ve 32. bodu odůvodnění, zakoupila a nejvyššími cenami účtovanými na trhu, a to s ohledem na celkový objem dodávek těchto společností. Tento rozdíl se uvádí v 89. bodu odůvodnění. Pro zjednodušení činí výsledné částky, jež je třeba navrátit, na základě cenových rozdílů platných k 1. lednu 2010 a 1. lednu 2011 za celé roční období v případě společnosti Electrocentrale Deva 3 656 675 RON a v případě společnosti Termoelectrica 22 619 821 RON. Rumunské orgány mohou případně tyto částky odhadnout na základě skutečných cen účtovaných společnosti Hidroelectrica během daného roku (např. jednou či dvakrát za měsíc).
- (115) K těmto částkám je třeba přičíst úroky, ať už se k jejich výpočtu použije kterákoli z obou výše uvedených metod, a to na základě harmonogramu skutečných měsíčních dodávek elektřiny společnosti Hidroelectrica v období 2009 až 2011 a s přihlédnutím k rozdílům oproti tržním cenám uvedeným v 89. bodu odůvodnění.
- (116) Vzhledem ke skutkovému stavu v této věci je kromě toho vhodné prozkoumat, zda by povinnost navrácení podpory měla být kromě společností Termoelectrica a Electrocentrale Deva rozšířena na další právnickou osobu či osoby, nebo na tuto osobu či osoby převedena z titulu právního nástupnictví po jiném podniku než je společnost Termoelectrica a společnost Electrocentrale Deva nebo z titulu hospodářské kontinuity s takovýmto podnikem, pokud by tyto společnosti nedokázaly povinnost navrácení podpory splnit. V tomto ohledu judikatura soudů EU stanovila několik kritérií, jež může Komise vzít jako celek nebo jednotlivě v úvahu s cílem určit hospodářskou kontinuitu mezi dvěma různými podniky⁽⁴⁷⁾.

6.3.1. Společnost Termoelectrica – hospodářská kontinuita se společností CEH

- (117) Jak již bylo popsáno v 52. bodě odůvodnění, je Termoelectrica společností v likvidaci. Podle ustálené judikatury není skutečnost, že společnost je v platební neschopnosti a nemůže podporu splatit, důvodem k tomu, aby byla z povinnosti prostředky podpory navrátit vyňata. V těchto případech lze obnovení předchozího stavu a odstranění narušení hospodářské soutěže v zásadě docílit zapsáním pohledávky týkající se splacení podpory na seznam přihlášených pohledávek⁽⁴⁸⁾. V případech, kdy státní orgány nemohou dosáhnout navrácení plné částky podpory, lze zapsáním pohledávky povinnosti navrácení podpory splnit pouze v případě, že insolvenční řízení vyústí v definitivní ukončení činnosti podniku⁽⁴⁹⁾. Nachází-li se přitom podnik, kterému byly poskytnuty protiprávní podpory, v úpadku a byla-li založena společnost s cílem pokračovat v části činností tohoto podniku v úpadku, pokračování v této činnosti, aniž byly zcela navraceny dotčené podpory, může způsobit přetrvávání narušení hospodářské soutěže v důsledku konkurenční výhody, ze které měla tato společnost na trhu prospěch na úkor svých konkurentů. Má-li taková nově založená společnost nadále prospěch z této výhody, může tak být povinna navrátit dotčené podpory⁽⁵⁰⁾. Tak by tomu bylo například v případě, že by byla před likvidací příjemce podpory aktiva, která měla z dotčené podpory prospěch, při zachování činnosti převedena na dceřinou společnost vytvořenou za účelem pokračování v činnosti vykonávané příjemcem (hospodářské nástupnictví). Pokud nadto dojde ke spojení podniku, jenž je příjemcem, s jinou společností, a převodu všech jeho práv a povinností na subjekt vzniklý spojením, přechází povinnost navrátit podporu rovněž na tento subjekt (právní nástupnictví).
- (118) Nedojde-li v případě, jenž je předmětem tohoto rozhodnutí, k navrácení plné částky podpory, ze které měly činnosti společnosti Termoelectrica prospěch, je nezbytné prozkoumat, zda existuje mezi společností Termoelectrica a jinými společnostmi hospodářská kontinuita a/nebo právní kontinuita.
- (119) Pokud jde o hospodářskou kontinuitu, zřídila – jak je uvedeno ve 48. až 51. bodu odůvodnění – společnost Termoelectrica v září 2011 dceřinou společnost Electrocentrale Paroşeni, na kterou převedla (v rámci téže skupiny vlastněné státem) elektrárnu, která objem elektřiny zakoupený na základě smlouvy se společností Termoelectrica (viz 48.–65. bod odůvodnění) skutečně dodala, přičemž dodržela i všechna práva a povinnosti společnosti Termoelectrica z této smlouvy vyplývající a pokračovala v prodeji elektřiny společnosti Hidroelectrica podle této smlouvy až do října 2011 (kdy došlo k jejímu spojení se společností CEH). Společnost Electrocentrale Paroşeni tedy převzala činnosti, které měly z podpory prospěch, od své mateřské společnosti Termoelectrica a v těchto činnostech pokračovala. Je jí tedy třeba považovat za hospodářského nástupce společnosti Termoelectrica.

⁽⁴⁷⁾ Věc Ryanair v. Komise, T-123/09 (EU:T2012:164, body 155–156), věci Řecká republika, Olimpiakes Aerogrammes AE a Olimpiaki Aeroporia AE v. Komise, T-415/05, T416/05 a T-423/05 (EU:T:2010:386, bod 135) a věc Ryanair Ltd v. Komise, C-287/12 P (EU:C2013:395, body 101 až 107).

⁽⁴⁸⁾ Věc SMI, 277/00, Recueil 2004, s. I-4355, bod 85; věc Komise v. Belgie, C-70/84, Recueil 1986, s. 89, bod 14; věc Tubemeuse, C-142/87, Recueil 1990, s. I-959, body 60–62.

⁽⁴⁹⁾ Věc Komise v. Španělsko („Magefesa“), C-610/10, Sb. rozh. 2012 (zveřejněná v elektronické Sbírce rozhodnutí (Sbírka rozhodnutí)), bod 104 a citovaná judikatura.

⁽⁵⁰⁾ Věc Komise v. Španělsko („Magefesa“), C-610/10, bod 106.

- (120) V listopadu 2012 došlo ke spojení společnosti Electrocentrale Paroșeni se společností Electrocentrale Deva do nově vytvořené společnosti CEH. Prostřednictvím tohoto spojení převzala společnost CEH veškerá práva a povinnosti společnosti Electrocentrale Paroșeni, která přestala jako samostatná právnická osoba existovat. Z uvedeného vyplývá, že existuje právní kontinuita mezi společností Electrocentrale Paroșeni, která převzala činnosti mající z podpory prospěch, a společností CEH, do níž byla dne 1. listopadu 2012 spojením začleněna a která převzala veškerá její práva a povinnosti.
- (121) Povinnost navrátit podporu, jež byla poskytnuta společnosti Termoelectrica, by tedy měla být rozšířena i na společnost CEH.

6.3.2. Společnost Eelectrocentrale Deva – hospodářská kontinuita se společností CEH

- (122) Jak již bylo popsáno v 51. bodě odůvodnění, společnost Electrocentrale Deva, která z dotčené podpory plně těžila jako samostatná právnická osoba, ačkoliv ji ovládala společnost Termoelectrica, jako samostatná právnická osoba již neexistuje. Existuje ale právní kontinuita mezi společností Electrocentrale Deva jako právnickou osobou, která měla prospěch z dotčené podpory a společností CEH, do níž byla dne 1. listopadu 2012 spojením začleněna a která převzala veškerá její práva a povinnosti.
- (123) Existenci hospodářské kontinuity mezi společnostmi Electrocentrale Deva a CEH nadto prokazuje několik prvků, například: i) v návaznosti na spojení společností Electrocentrale Deva a Electrocentrale Paroșeni převzala nově vytvořená společnost CEH od srpna 2012 činnosti obou společností a také jejich provozní aktiva a zaměstnance; ii) hlavní ekonomickou činností nově vytvořené společnosti CEH (stejně jako společnosti Electrocentrale Deva) byla v roce 2012 výroba elektřiny; iii) obě společnosti plně vlastní stát: jak je uvedeno v 50. bodě odůvodnění, k datu ukončení dodávek elektřiny podle dotčených smluv společnost měla Termoelectrica, podnik ve stoprocentním vlastnictví státu, 100 % podíl ve společnostech Electrocentrale Deva a Electrocentrale Paroșeni; iv) v nově vytvořené společnosti CEH má stát také 100 % podíl.
- (124) Na základě výše uvedených skutečností Komise konstatuje, že mezi společnostmi Electrocentrale Deva a Termoelectrica existuje právní a hospodářská kontinuita, a to prostřednictvím společnosti Electrocentrale Paroșeni na jedné straně a společnosti CEH na straně druhé. Výměna dluhu za vlastní kapitál na základě nezávislého ocenění převedených akcií, která spojení společností Electrocentrale Deva a Electrocentrale Paroșeni do společnosti CEH předcházela (viz 50. bod odůvodnění) v tomto ohledu kontinuitu mezi těmito třemi podniky nenarušuje. Převod akcií nemá vliv na totožnost příjemce (příjemců) podpory ani na prospěch, který si z této podpory podržel (podrželi) a převedl (převedli), a to bez ohledu na totožnost akcionáře, kterým nadto v tomto případě do roku 2011 a po začlenění do společnosti CEH v konečném důsledku byl rumunský stát. Z uvedeného vyplývá, že povinnosti společností Electrocentrale Deva a Termoelectrica navrátit státní podporu by měly být rozšířeny i na společnost CEH.

6.3.3. Závěr ohledně navrácení státní podpory

- (125) Výše podpory (bez úroků), jež má být navržena, by v zásadě měla v případě společnosti Electrocentrale Deva činit 3 656 675 RON a v případě společnosti Termoelectrica 22 619 821 RON. Vzhledem k právní a hospodářské kontinuitě, jež byla mezi společnostmi Electrocentrale Deva, Termoelectrica a CEH zjištěna, by se povinnost dosáhnout navrácení podpory od obou příjemců měla rozšířit i na společnost CEH.

7. ZÁVĚR

- (126) Smlouvy uzavřené společností Hidroelectrica se společnostmi Termoelectrica a Electrocentrale Deva obsahovaly v letech 2010 a 2011 preferenční sazby za elektřinu ve prospěch dvou posledně jmenovaných podniků. Představovaly státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Rumunsko tuto podporu poskytlo protiprávně, v rozporu se čl. 108 odst. 3 Smlouvy. Tato podpora je neslučitelná s vnitřním trhem.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora, která v případě společnosti Electrocentrale Deva v zásadě činí 3 656 675 RON a v případě společnosti Termoelectrica 22 619 821 RON, která má podobu preferenčních sazeb za elektřinu ve prospěch těchto podniků a kterou Rumunsko poskytlo protiprávně v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy, je neslučitelná s vnitřním trhem.

Článek 2

Rumunsko zajistí navrácení této podpory neslučitelné s vnitřním trhem uvedené v článku 1 od příjemců. Povinnost navrátit podporu se rozšiřuje i na společnost CE Hunedoara.

Částky, jež mají být navraceny, budou úročeny od data, kdy byly dány k dispozici příjemcům, až do jejich faktického navrácení.

Úrok se vypočte jako složený úrok v souladu s hlavou V nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ⁽⁵¹⁾.

Článek 3

Navrácení podpory podle článku 1 se provede s okamžitou platností a účinností.

Rumunsko zajistí, aby toto rozhodnutí bylo provedeno do čtyř měsíců od data jeho oznámení.

Článek 4

Do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí předloží Rumunsko tyto informace:

- celkovou částku (tvořenou jistinou a úroky splatnými při navrácení), jejíž navrácení se má od každého z příjemců dosáhnout,
- podrobný popis opatření k zajištění souladu s tímto rozhodnutím, jež již byla přijata a jež jsou plánována, a to včetně dokladu potvrzujícího, že inkasní příkaz byl v procesu likvidace společnosti Termoelectrica zapsán ve vhodném pořadí,
- pokud společnost Termoelectrica nebude moci inkasní příkaz splnit, příkaz ke zrušení společnosti Termoelectrica a doklad potvrzující, že společnost Termoelectrica definitivně opustí trh,
- doklady prokazující, že příjemcům bylo nařízeno, aby podporu vrátili.

Rumunsko bude Komisi průběžně informovat o pokroku v realizaci vnitrostátních opatření, jež byla k provedení tohoto rozhodnutí přijata, a to až do okamžiku, kdy bude vrácení státní podpory uvedené v článku 1 dokončeno. Na základě prosté žádosti Komise přitom okamžitě předloží informace o opatřeních k zajištění souladu s tímto rozhodnutím, jež již byla přijata a jež jsou plánována. Poskytne také podrobné informace ohledně částek podpory a úroků splatných při navrácení, jež příjemce navrátil.

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno Rumunsku.

V Bruselu dne 20. dubna 2015.

Za Komisi
Margrethe VESTAGER
členka Komise

⁽⁵¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1), a jeho změny.

PŘÍLOHA

POSOUZENÍ HOSPODÁŘSKÉ VÝHODY – EKONOMETRICKÁ ANALÝZA

Zdůvodnění a popis ekonometrické analýzy

Ekonometrická analýza provedená Komisí má za cíl stanovit pro smlouvy, jež jsou předmětem šetření, referenční ceny, které budou výsledkem regresní analýzy smluv, jež jsou obsaženy v souboru údajů a jež nejsou předmětem šetření, a to s využitím charakteristických znaků těchto smluv. V prvním kroku se pomocí regresní analýzy sestaví referenční cena jako funkce charakteristických znaků smluv v souboru údajů („předpovědi v rámci vzorku“). V druhém kroku se výsledky regresní analýzy použijí k predikci referenční ceny u smluv, které jsou předmětem šetření, a to s ohledem na jejich charakteristické znaky („předpovědi mimo vzorek“). V rámci regresní analýzy se variace cen mezi smlouvami v souboru údajů vysvětlují s použitím těchto charakteristik: zakoupené množství a fiktivní roční údaje⁽¹⁾.

Ekonometrická analýza se opírá o zásadu, že existuje řada faktorů ovlivňujících ceny, například množství. Bylo by zavádějící porovnávat ceny v různých smlouvách bez zohlednění těchto faktorů. Důvodem pro tuto kvantifikaci je tedy to, že po zohlednění některých vnějších faktorů budou ceny v různých smlouvách porovnatelnější. Bez normalizace by bylo možné smysluplně porovnat jen naprosto identické smlouvy.

Toto empirické hodnocení nemá za cíl odhadnout příčinnou souvislost mezi cenami a některými vnějšími faktory. K odhadu příčinné souvislosti mezi některými faktory a cenami by například bylo třeba se vypořádat s rizikem endogenity, tedy rizikem, že některá kauzální proměnná (například množství) je sama ovlivněna vysvětlovanou proměnnou (např. cenou) kvůli zkreslení při opomenutí proměnných nebo simultánnímu zkreslení. Účelem kvantifikace je „normalizovat“ ceny z různých smluv tak, aby byly navzájem srovnatelnější. Tato normalizace je nutná vzhledem k absenci naprosto identických smluv a charakteristik dodávek.

Regresní analýza zachycuje hlavní charakteristické znaky dotčených dvoustranných smluv:

- zahrnutím proměnné „množství“ do regrese se zachycuje to, že ceny jsou obecně nižší při nákupu větších množství⁽²⁾,
- zahrnutím fiktivních ročních údajů se zohledňuje časový rozměr a možné změny tržních podmínek mezi jednotlivými roky.

Pokud jde o první fázi empirické analýzy, výsledky regresní analýzy smluv v souboru údajů jsou uvedeny níže v tabulce 1.

Pokud jde o druhou fázi empirické analýzy, Komise určila referenční hodnotu pro každý rok a poté prověřila nastavení smluv vzhledem k této referenční hodnotě, aby dospěla k závěru, zda byly ceny účtované společností Hidroelectrica nižší či vyšší než modelovaná referenční cena. Metodiku použitou ke stanovení referenční ceny podrobně popisují tyto kroky:

Nejprve se pro každou smlouvu, která je předmětem šetření, vypočítá, zda a jak dalece se skutečná cena každý rok odchyluje od příslušné referenční ceny vypočtené pomocí regrese a charakteristických znaků smlouvy.

V druhém kroku se určí smlouva, která se nejvíce odchyluje směrem nahoru („*most-upward-diverging*“, MUD)⁽³⁾. Jedná se o smlouvu ze souboru údajů, u níž se zjištěná cena nejvíce odchyluje směrem vzhůru od příslušné referenční ceny (v absolutní hodnotě). Volba MUD, která poskytuje interval variace nad středním odhadem referenční ceny, a přitom je konzervativní, je oprávněná; zaprvé ekonometrický model nevysvětluje 100 % zjištěné ceny v souboru údajů a jediný odhad referenční ceny je učiněn v intervalu spolehlivosti a s prostorem pro chybu nad či pod odhadem, zadruhé se ceny na reálném trhu odchylují od jediné možné ceny a MUD, která vychází ze smluv uzavřených za tržních podmínek (viz 42. až 45. bod odůvodnění), vnáší kvantifikovanou informaci o možném rozsahu těchto odchylek a poskytuje tržní rozpětí okolo vypočtené referenční ceny.

(1) Proměnné „doba trvání smlouvy“ a „odběrový profil kupujícího“, které jsou v souboru údajů definovány, nejsou zahrnuty, protože nejsou statisticky významné.

(2) Při předzpracování údajů byly vyřazeny tři roční údaje o smlouvách odpovídajících prodejem v rámci skupiny ALRO v letech 2009 až 2011, neboť pravděpodobně odrážejí jiné tržní podmínky, než jaké převažovaly v dvoustranných jednáních o smlouvách mezi dodavatelem a nezávislým kupujícím, jež jsou v tomto případě předmětem pozornosti.

(3) Regrese je provedena ze 137 zjištěných údajů u jednotlivých smluv v období let 2009–2011.

V třetím kroku se cenový rozdíl vůči smlouvě MUD použije k oddělení zjištěných cen nad referenční cenou od smluv pod referenční cenou:

- pokud zjištěná cena u smlouvy překračuje příslušnou referenční cenu a pokud je cenový rozdíl u této smlouvy vyšší než cenový rozdíl u smlouvy MUD ⁽¹⁾, pak se u takové smlouvy má *prima facie* za to, že není v souladu s tržními podmínkami,
- v opačném případě se má za to, že smlouva je v souladu s tržními podmínkami.

V následující tabulce jsou uvedeny podrobné výsledky regresní analýzy souboru údajů. Regresní analýza vysvětluje 36 % variací údajů. Odhady koeficientů uvedené v následující tabulce se v druhé fázi použijí k předpovědi „referenční“ ceny u smluv, které jsou předmětem šetření (předpovědi mimo vzorek), za předpokladu, že jde rovněž o maloobchodní smlouvy, podobně jako je tomu u smluv v souboru údajů.

Výsledky ekonometrické analýzy

Tabulka 1

Regresní analýza

Source	SS	df	MS	Number of obs =		
Model	4218,7868	5	8436,95736	F(5,131) =	14,73	
Residual	75057,7748	131	572,960113	Prob > F =	0,0000	
Total	117242,562	136	862,077659	R-squared =	0,3598	
				Adj R-squared =	0,3354	
				Root MSE =	23,937	

Average price RON ~ h	Coef.	Std. Err.	t	P > t	[95 % Conf. Interval]	
Annual quantity GWh year	-,0114518	,0078662	- 1,46	0,148	-,027013	,0041094
2008	26,39286	6,212094	4,25	0,000	14,10385	38,68186
2009	44,00499	6,668892	6,60	0,000	30,81234	57,19765
2010	32,16928	6,525077	4,93	0,000	19,26112	45,07744
2011	49,21547	6,458884	7,62	0,000	36,43826	61,99268
_cons	153,9978	5,159037	29,85	0,000	143,792	164,2036

Následující tabulky uvádějí výsledky empirické analýzy, která využívá regresní analýzu uvedenou v tabulce 1, kdy se pro každý rok vybere MUD na základě rozdílu v cenových úrovních (v RON/MWh) mezi odhadovanou cenou u každé smlouvy a příslušnou zjištěnou cenou. Tabulky 2 a 3 níže zachycují rozdíly mezi smluvními kupními cenami společnosti Hidroelectrica za jednotlivé roky (tj. 2009–2011) a simulovanou referenční cenou u dvou společností, jichž se týkalo šetření.

V roce 2009 byl v případě smlouvy MUD, tedy smlouvy v souboru údajů s nejvyšším rozdílem mezi zjištěnou cenou a odpovídající odhadovanou cenou, cenový rozdíl odhadnut na 69,73 RON/MWh. U žádné ze dvou smluv uzavřených mezi společností Hidroelectrica a společnostmi Termoelectrica a Electrocentrale Deva nebyla zjištěná cena vyšší než odhadovaná cena o více než 69,73 RON/MWh (viz tabulka 2).

⁽¹⁾ Počáteční MUD pro rok 2011 odpovídá prodejem v rámci skupiny OMV Petrom. Vzhledem k tomu, že tyto prodeje v rámci skupiny, jako v případě Alro (viz poznámka pod čarou 2), pravděpodobně odrážejí jiné tržní podmínky, než jaké převládají v dvoustranných jednáních o smlouvách mezi dodavatelem a nezávislým kupujícím, jež jsou v tomto případě předmětem pozornosti, použije se místo nich následující MUD.

V roce 2010 byl cenový rozdíl u smlouvy MUD odhadnut na 45,36 RON/MWh. U obou smluv mezi společnostmi Hidroelectrica a společnostmi Termoelectrica a Electrocentrale Deva zjištěná cena překračovala příslušnou odhadovanou cenu o více než 45,36 RON/MWh, konkrétně o 53,05 RON/MWh v případě smlouvy se společností Termoelectrica a o 51,37 RON/MWh v případě smlouvy se společností Electrocentrale Deva (viz tabulka 2).

V roce 2011 byl cenový rozdíl u smlouvy MUD odhadnut na 30,12 RON/MWh. U obou smluv, tj. smlouvy mezi společnostmi Hidroelectrica a Termoelectrica a mezi společnostmi Hidroelectrica a Electrocentrale Deva, zjištěná cena překračovala příslušnou odhadovanou cenu o více než 30,12 RON/MWh, konkrétně o 38,62 RON/MWh v případě smlouvy se společností Termoelectrica a o 32,64 RON/MWh v případě smlouvy se společností Electrocentrale Deva (viz tabulka 2).

Tabulka 2

Analýza smluv ve sledovaném období 2009–2011

(v RON/MWh)

TERMOELECTRICA	2009	2010	2011
Zjištěná cena (OP)	227,40	230,00	234,40
Předpovězená cena (PP)	187,69	176,95	195,78
Rozdíl (OP–PP)	39,71	53,05	38,62
MUD	69,73	45,36	30,12
Rozdíl: zjištěná cena – předpovězená cena + MUD	< MUD	7,69	8,50
ELECTROCENTRALE DEVA	2009	2010	2011
Zjištěná cena (OP)	230,20	234,00	234,00
Předpovězená cena (PP)	192,28	182,63	201,54
Rozdíl (OP–PP)	37,92	51,37	32,46
MUD	69,73	45,36	30,12
Rozdíl: zjištěná cena – předpovězená cena + MUD	< MUD	6,01	2,34

Výše uvedené výsledky ukazují, že ceny placené společnostmi Hidroelectrica společností Termoelectrica i společností Electrocentrale Deva v letech 2010 a 2011 překračují průměrnou referenční cenu stanovenou na základě smluv v souboru údajů. Porovnávají se však maloobchodní smlouvy (všechny smlouvy v souboru údajů) s velkoobchodními smlouvami mezi společnostmi Hidroelectrica, Electrocentrale Deva a Termoelectrica. Jinými slovy, simulované referenční ceny zahrnují náklady na maloobchod, které v případě dotčených dvou smluv nevznikly, a proto jsou simulované referenční ceny vyšší než odpovídající velkoobchodní ceny. K zohlednění tohoto rozdílu je tedy nutné od absolutní hodnoty MUD odečíst maloobchodní marži ve výši 5 %⁽¹⁾. Výsledky jsou uvedeny v následující tabulce a dále potvrzují, že ceny v případě dotčených dvou dodavatelů byly v letech 2010 a 2011 vyšší než referenční tržní ceny:

Tabulka 3

Analýza smluv ve sledovaném období 2009–2011 se snížením o 5 % maloobchodní marži

(v RON/MWh)

TERMOELECTRICA	2009	2010	2011
Zjištěná cena (OP)	227,40	230,00	234,40
Předpovězená cena (PP)	187,69	176,95	195,78

⁽¹⁾ Na základě střední hodnoty marže obchodníka v Rumunsku, zpráva KPMG pro energetické holdingové společnosti, květen 2014, příloha 3, s. 53.

(v RON/MWh)			
TERMOELECTRICA	2009	2010	2011
Rozdíl (OP-PP)	39,71	53,05	38,62
MUD	69,73	45,36	30,12
Rozdíl: zjištěná cena – ((předpovězená cena + MUD) – 5 %)	< MUD	18,81	19,80
ELECTROCENTRALE DEVA	2009	2010	2011
Zjištěná cena (OP)	230,20	234,00	234,00
Předpovězená cena (PP)	192,28	182,63	201,54
Rozdíl (OP-PP)	37,92	51,37	32,46
MUD	69,73	45,36	30,12
Rozdíl: zjištěná cena – ((předpovězená cena + MUD) – 5 %)	< MUD	17,41	13,92

Závěrem lze uvést, že ekonometrická analýza ukazuje na to, že smluvní ceny společností Termoelectrica a Electrocentrale Deva byly vyšší než tržní ceny. Avšak vzhledem k velkému intervalu nejistoty, který není v modelu zachycen, je třeba závěr ekonometrické analýzy doplnit dalšími ekonomickými informacemi o chování společnosti Hidroelectrica v souladu s trhem a/nebo dalšími údaji o smlouvách.